

Sygn. akt II AKa 221/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Anna Zdziarska

Sędziowie: SA – Adam Wrzosek

SO (del.) – Małgorzata Janicz (spr.)

Protokolant: – st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale Prokuratora Jerzego Mierzewskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r.

sprawy:

- 1. S. K. (1) oskarżonego o czyny z art. 286§ 1kk w zb. z art. 273§ 1kk w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 4§ 1 k.k., art.286§ 1kk w zb. z art. 270§ 1kk w zw. z art. 11§ 2k.k. w zw. z art. 4§ 1 k.k., art. 286§ 1 k.k. w zb. z art. 270§ 1kk w zw. z art. 11§ 2kk , 284§2 k.k. art. 239§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 271§ 1k.k., art. 300§ 2 k.k., art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§ 1k.k. w zw. z art. 12kk, 270§ 1 , art. 13§ 1k.k. w zw. z art. 272k.k. w zb. z art. 270§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 270§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zb. z art.. 270§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.. 11§ 2 k.k.*
- 2. D. S. (1) oskarżonego o czyny z art. 286§ 1kk w zw. z art. 4 § 1 k.k., art. 272 k.k.*
- 3. A. P. (1) oskarżonego o czyny z art. 233§ 1 k.k., art. 297§ 1 k.k. w zb. z art. 271§ 3 w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.*
- 4. M. P. oskarżonego o czyny z art. 297§ 1 k.k.,art. 284§ 1 k.k., art. 286§ 1 w zw. z art. 294§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 272 k.k.*
- 5. D. T. oskarżonej o czyny z art. 297§ 1 k.k., art. 272 k.k., art. 284§1 k.k.*
- 6. M. W. (1) oskarżonego o czyny z art. 286§ 1 k.k. w zb. z art. 270§ 1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k., art. 272k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§ 1 k.k., art. 276 k.k.*

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 25 marca 2013 r., sygn. akt VIII K 228/09

- I. uchyła orzeczenie o karze łącznej orzeczonej wobec oskarżonego D. S. (1) w pkt. 31i 32 wyroku;*
- II. uchyła wyrok w zaskarżonej części wobec S. K. (1) oraz wobec D. S. (1) co do rozstrzygnięcia w pkt. 29 i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie;*

III. **zmienia wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonych D. S. (1), A. P. (1), M. P., D. T. oraz M. W. (1) w ten sposób, że :**

IV. **oskarżonego A. P. (1) uniewinnia od czynu przypisanego temu oskarżonemu w pkt. 35 wyroku, zaś D. S. (1) uniewinnia od czynu przypisanego temu oskarżonemu w pkt. 30 wyroku;**

V. **eliminuje z opisu czynu przypisanego M. P. w pkt. 40 wyroku „działanie wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1)” ustalając, iż działał on wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą;**

VI. **eliminuje z opisu czynu przypisanego oskarżonej D. T. w pkt. 48 wyroku „działanie wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1)” ustalając, iż działała wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą;**

VII. **na podstawie art. 69§ 1i2 k.k. i art. 70§ 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej w pkt. 57 wyroku wobec oskarżonego M. W. (1) kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 5 (pięć) lat;**

VIII. **w pozostałym zaskarżonym zakresie wyrok utrzymuje w mocy;**

IX. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. S. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1476 zł, w tym 23% VAT, zaś na rzecz adwokat M. W. (2) Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 zł, w tym 23% VAT, tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu świadczonej przed Sądem Apelacyjnym;**

X. **zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa**

UZASADNIENIE

S. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. W okresie od 2002 roku do 14 stycznia 2008 roku na terenie P. działając wspólnie i w porozumieniu z D. W., I. O., D. S. (1), P. S., E. R., M. W. (1) i innymi osobami brał udział w kierowanej przez siebie zorganizowanej grupie przestępczej wykorzystując przy tym działalność gospodarczą prowadzoną w ramach takich firm jak m.in.: Centrum (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. (...) Sp. z o.o., (...) sp. z o. o. Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o. o. w K., (...) Sp. z o.o. w K., Centrum (...) Sp. z o.o., G. D. S. (1), Biuro (...), (...) Sp. z o.o. i innych w celu upozorowania obrotu gospodarczego wydawał wyżej wymienionym osobom polecenia m. in.:

- wystawiania szeregu różnych dokumentów mających znaczenie prawne, stwierdzających nierzeczywisty stan faktyczny, w tym faktur VAT, dokumentów KP, zaświadczeń o zatrudnieniu i o zarobkach, posługiwania się takimi dokumentami oraz udostępnienia tych dokumentów innym osobom;

- zawierania fikcyjnych czynności prawnych w tym kupna - sprzedaży nieruchomości, udziałów w spółkach,

- wyłudzenia poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariuszy publicznych; - wyłudzenia towarów i kredytów;

- dokonywania wypłat, wpłat oraz przelewów zarówno z kont osobistych jak i kont firmowych środków pieniężnych uzyskiwanych z działalności kierowanej przez niego zorganizowanej grupy przestępczej oraz kontrolował przebieg czynności przestępczych realizowanych w ramach tej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko: wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, mieniu a także takie przestępstwa też popełniał,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

II. W okresie od 07 marca 2005 r. do 02 maja 2005 roku w W. działając wspólnie i w porozumieniu z D. W. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. R. pomocy w popełnieniu czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości

w kwocie 196.000 zł z tytułu zakupu ciągnika siodłowego R. (...) o numerze (...) (...) i zawarcia w dniu 30 marca 2005 r. przez M. R. umowy leasingu tego pojazdu w ten sposób, że wspólnie z D. W. przygotował pełną dokumentację umożliwiającą zbycie pojazdu przez (...) D. N. A. N., S. N.” Spółka Jawna na rzecz (...) SA w tym poświadczające nieprawdę w zakresie rzeczywistej wartości i faktu sprzedaży pojazdu - fakturę nr (...) z dnia 7 marca 2005 r. na kwotę 237.900 zł, wystawioną przez Centrum (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) N. oraz dokumenty umożliwiające M. R. leasing tego pojazdu m.in. poręczenie umowy przez firmę Centrum (...), a następnie po przekazaniu przez (...) SA należności z tytułu zakupu pojazdu na rachunek nr (...) w Banku (...) Oddział w P. należący do Centrum (...) Sp. z o.o. w dniu 2 maja 2005 r. za pośrednictwem upoważnionego do rachunku R. W. wypłacił z niego kwotę 100.000 zł, którą równo podzielił pomiędzy siebie oraz D. W. ,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 273§ 1 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. W okresie od połowy maja 2005 r. do dnia 27 maja 2005 roku w W. działając wspólnie i w porozumieniu z D. W. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kierował popełnieniem czynu zabronionego przez W. R. (1), polegającego na doprowadzeniu (...) SA I (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 245.000 zł z tytułu umowy ubezpieczenia dot. pojazdu T. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że polecił W. R. (1) zaparkować w/w pojazd w dniu 26 maja 2006 r. w W. przy ul. (...)/S. a następnie po jego usunięciu polecił za pośrednictwem D. W. aby W. R. (2) złożył fikcyjne zawiadomienie o kradzieży tego pojazdu co też uczynił on w dniu 27 maja 2006 r. w Komendzie Rejonowej Policji W. IV,

tj. o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W okresie od połowy czerwca 2005 roku do 26 lipca 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z D. W., D. S. (1), W. R. (1) - Prezesem Zarządu Centrum (...) Sp. z o. o. doprowadził (...) SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 193.980 zł stanowiącą mienie znacznej wartości z tytułu umowy leasingowej dot. ciągnika siodłowego R. (...) nr (...) (...) w ten sposób, że wspólnie z D. W. przygotował dokumenty do podpisania przez W. R. (1) umowy leasingowej, a następnie przez D. S. (1) umowy przelewu wierzytelności w dniu 17 czerwca 2005r. oraz przedłożenia faktury VAT nr (...) lipca 2005 r. na w/w pojazd, przy czym powyższym działaniem wprowadził firmę leasingową w błąd co do tożsamości faktycznego dostawcy przedmiotu leasingu, jego stanu technicznego, wartości i zamiaru spłaty rat leasingowych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 11 § 2 k.k.

V. W okresie od listopada 2006 roku do 26 stycznia 2007 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z D. W. przywłaszczył sobie mienie powierzone w postaci leasingowanego przez firmę Centrum (...) Sp. z o.o. pojazdu T. (...) nr rej. (...) o wartości około 60.000 zł a następnie pojazd ten nie później niż 26 stycznia 2007 r. wydał na przechowanie nieupoważnionej do jego posiadania J. K. działając na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. W okresie od maja 2004 roku do maja .2007 roku w W., S., J. i we W., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej działając w krótkich odstępach czasu w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, udaremnił prowadzenie postępowań karnych przeciwko M. W. (1) poszukiwanemu na podstawie listów gończych i nakazów doprowadzenia do ZK wydanych przez Sąd Rejonowy w Rypinie do spraw II K 135/03, II K 154/03, II K 231/03, II K 49/04 Sąd Rejonowy Wydział Grodzki w Jarocinie do sprawy VI K 182/03, Sąd Rejonowy w Otwocku do sprawy II K 577/03 ukrywając go:

- w okresie od maja 2004 roku do maja 2005 r. w W. w miejscu swojego zamieszkania tj. w mieszkaniu przy ul. (...), przy czym w tej części zarzucanego mu czynu działał wspólnie i w porozumieniu z D. S. (2),

- w okresie od maja 2005 roku do września 2005r. r. na terenie (...) w S.,
- w okresie od września 2005r. do stycznia 2007r. w J. na terenie (...) Sp. z o. o.,
- w okresie od stycznia 2007r. do maja 2007r. we W.,

tj. o czyn z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. W dniu 29 sierpnia 2007 r. w W. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej jako Główny Księgowy, Dyrektor Finansowy Centrum (...) Sp. z o.o. wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu D. T. (k. 782, t. XXVIII B) w celu przedstawienia go w (...) poświadczając w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podając iż jest ona zatrudniona we wspomnianej spółce od 1 kwietnia 2004r. i że w związku z tym faktem odprowadzane są składki z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego i społecznego do ZUS W. O., gdy tymczasem zgodnie z treścią informacji uzyskanej z ZUS W. O. (k.2, t XLII) wynika, iż D. T. zgłoszona została do ZUS jako pracownik wspomnianej spółki z dniem 9 stycznia 2006r.,

tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. W okresie od 19 lipca 2005r. do 11 sierpnia 2005r. w W. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej działając wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1) podającym się za P. W. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem oraz w krótkich odstępach czasu doprowadził Konsorcjum (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 75 493, 04 złotych , w ten sposób, że na podstawie umowy z dnia 19 lipca 2005r. zawartej pomiędzy Konsorcjum (...) Sp. z o.o. a Centrum (...) sp. z o.o. formalnie reprezentowanym przez P. W., a faktycznie zarządzanej przez niego, na podstawie faktury nr (...) z dnia 29 lipca 2005r. (k. 39, t. XLI) roku pobrał towar o wartości 58 768,38 złotych i na podstawie faktury nr (...) z dnia 11 sierpnia 2005r. (k. 40, t. XLI) pobrał towar o wartości 16 727,66 zł, nie zamierzając dokonać zapłaty za pobrany towar

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IX. W dniu 24 lipca 2006r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej jako jedyny (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., w celu udaremnienia orzeczenia Komornika Sądowego Rewir 1 przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie - (...) z dnia 10 kwietnia 2006r. (k. 121, t. XXXIX) o zajęciu wierzytelności w postaci udziałów S. K. (1) i przysługującej mu dywidendy w spółce (...) sp. z o.o. na poczet długu w wysokości 530 tys. złotych, o czym poinformowany został w dniu 15 kwietnia 2006r. (t. XLVII A, k. 219), sprzedał wszystkie 100 udziałów w tejże spółce (...) (k. 171, t. XXXIX), która następnie udziały te po połowie odsprzedała w dniu 27 lipca 2006r. w W. M. K. (1) - córce S. K. (k. 174, t. XXXIX) i D. W. (k. 175, t. XXXIX),

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. W marcu 2007 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej dokonał przywłaszczenia samochodu marki J. (...) nr rej. (...) o wartości 20 000 zł powierzzonego mu do używania przez D. J. (tom 80),

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XI. W okresie od 10 maja 2007r. do 02 października 2007r. w J. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. P. oraz E. R. po uprzednim wprowadzeniu (...) Sp. z o. o. w błąd co do zamiaru zapłat za pobrany towar w postaci trzody chlewnej w ilości 1372 sztuk, paszy dla trzody chlewnej oraz środków dezynfekujących doprowadził (...) Sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie złotych 541.051,70 zł:

a) trzody chlewnej wraz z usługą transportową w dniach:

- 12 czerwca 2007 r. o wartości 87.297,20 zł,
- 12 czerwca 2007r. o wartości 84.754,56 zł,
- 13 czerwca 2007r. o wartości 64.263,76 zł

b) paszy środków dezynfekujących oraz usług weterynaryjnych w dniach:

- 10 maja 2007r. o wartości 9.148,98 zł,
- 11 czerwca o wartości 22.006,72 zł,
- 25 czerwca o wartości 23.862,64 zł,
- 06 lipca 2007r. o wartości 20.609,55 zł,
- 13 lipca 2007r. o wartości 20.241,91 zł,
- 19 lipca 2007r. o wartości 20.259,96 zł,
- 06 sierpnia 2007r. o wartości 135,37 zł,
- 06 sierpnia 2007r. o wartości 20.882,93,
- 07 sierpnia 2007r. o wartości 116,44 zł,
- 14 sierpnia 2007r. o wartości 21.846,91 zł,
- 22 sierpnia 2007r. o wartości 21.531,59 zł,
- 27 sierpnia 2007r. o wartości 2.661,41 zł,
- 27 sierpnia 2007r. o wartości 18.171,21 zł,
- 31 sierpnia 2007r. o wartości 2.917,14 zł,
- 10 września 2007r. o wartości 25.055,24 zł
- 19 września 2007r. o wartości 24.098,63 zł,
- 25 września 2007r. o wartości 24.316,07 zł,
- 02 października 2007r. o wartości 26.873,43 zł,

tj. o czyn z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XII. W dniu 31 stycznia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) podpis A. P. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU A. P. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. W dniu 27 października 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis K. G. (1) złożony w obrębie odwzorowań

pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. W dniu 28 czerwca 2006 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis K. G. (2) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. W dniu 25 listopada 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis K. G. (2) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. W dniu 29 listopada 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis K. G. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. W dniu 20 października 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis K. G. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVIII. W dniu 31 maja 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis K. G. (2) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „czytelny podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIX. W dniu 30 czerwca 2006 r. w T. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci PROTOKOŁU ODBIORU WYKONYWANYCH ROBÓT (budowlano - remontowych) dot. Pawilonu handlowego w T. podpis K. G. (1) złożony w obrębie odwzorowania pieczętki o treści PRZEDSIĘBIORSTWO (...) Sp. z o. o. PREZES ZARZĄDU K. G. (1)” w pozycji „(podpis)” rewersu w/w dokumentu,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XX. W dniu 23 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis A. P. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU A. P. (1)” w pozycji „(podpis i pieczęć imienna osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXI. W dniu 23 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis A. P. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU A. P. (1)” w pozycji „(podpis i pieczęć imienna osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a także podpis D. T. znajdujący się w pozycji „(inne, np. imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do otrzymania faktury)”;

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXII. W dniu 23 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis A. P. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU A. P. (1)” w pozycji „(podpis i pieczęć imienna osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a także podpis D. T. znajdujący się w pozycji „(inne, np. imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do otrzymania faktury)”;

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIII. W dniu 23 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) r. podpis A. P. (1) złożony w obrębie odwzorowań pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU A. P. (1)” w pozycji „(podpis i pieczęć imienna osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a także podpis D. T. znajdujący się w pozycji „(inne, np. imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do otrzymania faktury)”;

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIV. W dniu 23 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci UMOWY KUPNA-SPRZEDAŻY SAMOCHODU marki U. (...) nr rej. (...) zawartej pomiędzy J. S. (1) (Sprzedający) a D. T. (Kupujący) podpis D. T. w pozycji (...),

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXV. W dniu 16 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci UMOWY kupna-sprzedaży samochodu marki U. (...) nr rej. (...) zawartej pomiędzy D. Z. (Sprzedający) a D. T. (Kupujący) podpis D. T. w pozycji „pieczęć i podpis kupującego”;

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVI. W dniu 23 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci UMOWY KUPNA - SPRZEDAŻY POJAZDU(...) nr rej. (...) zawartej pomiędzy J. W. (Sprzedający) a D. T. (Kupujący) podpis D. T. w pozycji (...),

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVII. W dniu 08 listopada 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT Nr (...) r. podpis D. T. znajdujący się w pozycji „imię, nazwisko i podpis osoby upoważnionej do odebrania dokumentu”;

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVIII. W dniu 18 czerwca 2007 r. w Sądzie Rejonowym Wydział Cywilny w P. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej złożył pozew o zapłatę z dnia 17 czerwca 2007 r. na którym sfalszował podpis M. K. (2) czym usiłował wyłudzić poświadczenie nieprawdy w postaci orzeczenia Sądu (tom 72),

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIX. W dniu 19 czerwca 2007 r. w Sądzie Okręgowym I Wydział Cywilny w O. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej złożył „WNIOSEK” z dnia 18 czerwca 2007 r. na którym sfałszował podpis M. K. (2) czym usiłował wyłudzić poświadczenie nieprawdy w postaci orzeczenia Sądu (tom 72),

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXX. W dniu 15 lutego 2005 roku w P. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z K. G. (1), będąc pełnomocnikiem A. A. wyłudził poświadczenie przez notariusza Z. P. (1) nieprawdy w postaci potwierdzenia aktem notarialnym Nr (...) zawarcia umowy sprzedaży warunkowej nieruchomości rolnych położonych we wsi S. gmina N. oznaczonych jako działki nr (...) o łącznym obszarze 3,5500 ha przez niego na rzecz K. G. (2), poprzez to, iż powyższa umowa została zawarta dla pozor, gdyż jej strony nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych w/wym. czynności prawnej,

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXI. W dniu 08 marca 2005 roku w P. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z K. G. (1), będąc pełnomocnikiem A. A. wyłudził poświadczenie przez notariusza Z. P. (1) nieprawdy w postaci potwierdzenia aktem notarialnym Nr (...) zawarcia umowy przeniesienia własności nieruchomości rolnych położonych we wsi S. gmina N. oznaczonych jako działki nr (...) o łącznym obszarze 3,5500 ha przez niego na rzecz K. G. (2) za cenę 40 000 zł, poprzez to, iż powyższa umowa została zawarta dla pozor, gdyż jej strony nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych w/wym. czynności prawnej, a określona w umowie kwota nie została przekazana,

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXII. W dniu 29 sierpnia 2002 roku w P. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z J. K. i A. A., wyłudził poświadczenie przez notariusza J. Z. nieprawdy w postaci potwierdzenia aktem notarialnym Nr (...) zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości rolnych położonych we wsi S. gmina N. oznaczonych jako działki nr (...) o łącznym obszarze 3,55 ha na rzecz A. A. przez niego i J. K. za cenę 20 000 zł, poprzez to, iż powyższa umowa została zawarta dla pozor, gdyż jej strony nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych w/wym. czynności prawnej a określona w umowie kwota nie została przekazana,

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIII. W dniu 29 sierpnia 2002 roku w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wyłudził poświadczenie przez Sąd Rejonowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego nieprawdy w postaci postanowienia z dnia 12 września 2002 r. o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego A. A. jako współnika w Sp. z o.o. (...), które zostało wydane m.in. na podstawie umowy z dnia 29 sierpnia 2002 r. dotyczącej sprzedaży 100 udziałów w w/w spółce przez S. K. (1) za łączną kwotę 10 000 zł dla A. A., która została zawarta dla pozor, gdyż jej strony nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych w/wym. czynności prawnej, A. A. nie została faktycznym współnikiem spółki, a określona w umowie kwota nie została przekazana,

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIV. W dniu 02 grudnia 2004 r. w R. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) podpis I. O. złożony w obrębie pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU I. O.” w pozycjach „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” na których w pozycji przeznaczonej na odwzorowanie pieczętki wystawcy dokumentu znajduje się odwzorowanie pieczętki o treści „ PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...)(...)...”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXV. W dniu 25 listopada 2004 r. w R. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) podpis I. O. złożony w obrębie pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU I. O.” w pozycjach „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” na których w pozycji przeznaczonej na odwzorowanie pieczętki wystawcy dokumentu znajduje się odwzorowanie pieczętki o treści „ PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)...”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVI. W dniu 08 grudnia 2004 r. w R. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) podpis I. O. złożony w obrębie pieczętki o treści „PREZES ZARZĄDU I. O.” w pozycjach „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” na których w pozycji przeznaczonej na odwzorowanie pieczętki wystawcy dokumentu znajduje się odwzorowanie pieczętki o treści „ PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)...”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVII. W okresie od 17 kwietnia 2004r. do 07 września 2004r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także w celu użycia za autentyczny podrobił podpisy pełniące funkcję sygnatur J. S. (2) w pozycjach:

- (...) Umowy O świadczenie usług transportowych z dnia 19 kwietnia 2004r., zawartej pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) a PPHU (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 8 maja 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)..”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 12 maja 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) lok.190...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 2 czerwca 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) lok.190...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 3 czerwca 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) lok.190...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 1 lipca 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 2 lipca 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)..”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „ Przedsiębiorstwo (...)...”,

- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 5 lipca 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)..”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 2 sierpnia 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) lok.190...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 4 sierpnia 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) lok.190...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 6 sierpnia 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)..”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 6 września 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 6 września 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...)...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,
- „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” Faktury VAT nr (...) z dnia 7 września 2004, na której w pozycji (...) znajduje się zapis: PPHU (...) Sp. z o.o. ul. (...) lok.190...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis: „Przedsiębiorstwo (...)...”,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVIII. W dniu 1 października 2004 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej udzielił D. T. pomocy do wyłudzenia kwoty 80 000,00 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. w okresie od 01.10.2004 r. do 31 grudnia 2005 r. w ten sposób, iż dostarczył jej umowę o dzieło nr (...) na której podrobił podpis K. G. (1) jako Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o.,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XXXIX. W okresie od 15 stycznia 2007 r. do 13 lutego 2007 r. w L. działając w celu realizacji z góry powziętego zamiaru w Sądzie Rejonowym Wydział I Cywilny w L. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej złożył sfalszowany dokument w postaci pozwu o zapłatę z dnia 1 grudnia 2006 r. na którym został podrobiony podpis A. P. (1) a następnie w dniu 15 lutego 2007 r. sfalszowany dokument w postaci pisma procesowego z dnia 1 grudnia 2006 r. zawierające podrobiony podpis E. R. czym usiłował wyłudzić poświadczenie nieprawdy w postaci orzeczenia Sądu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. 272 k.k. w zb. z art.270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XL. W okresie od 21 lutego 2007 roku do kwietnia 2007 roku w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z P. S. i D. W. doprowadził (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 170.800 zł z tytułu umowy leasingowej dot. nabycia ciągnika siodłowego R. (...) nr (...) (...) w ten sposób, że wspólnie z D. W. przygotował dokumenty niezbędne do podpisania przez P. S. umowy leasingowej, dostarczył P. S. sfalszowaną przez nieustaloną osobę fakturę Vat nr (...) (...) wystawioną przez Centrum (...) sp. z o.o. oraz poświadczające co do faktu przekazania przedmiotu leasingu nieprawdę „Oświadczenie dostawcy”,

na których to dokumentach sfalszowano podpisy Prezesa Zarządu - E. R., czym wprowadził firmę leasingową w błąd co do tożsamości dostawcy przedmiotu leasingu i zamiaru spłaty rat leasingowych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLI. W okresie od 27 października 2005 r. do 28 grudnia 2005 r. w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także w celu użycia za autentyczny podrobił podpisy pełniące funkcję sygnatur K. G. (1) w pozycjach „podpis i pieczęć osoby upoważnionej do wystawienia faktury” na następujących fakturach wystawionych dla (...) J. M. przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o.:

- nr 21/05 wystawionej dnia 27.10.2005r.,
- nr 25/05 wystawionej dnia 25.11.2005r.,
- nr 36/05 wystawionej dnia 19.12.2005r.,
- nr 37/05 wystawionej dnia 19.12.2005r.,
- nr 38/05 wystawionej dnia 19.12.2005r.,
- nr 39/05 wystawionej dnia 19.12.2005r.,
- nr 40/05 wystawionej dnia 20.12.2005r.,
- nr 41/05 wystawionej dnia 20.12.2005r.,
- nr 42/05 wystawionej dnia 20.12.2005r.
- nr 45/05 wystawionej dnia 21.12.2005r.
- nr 47/05 wystawionej dnia 28.12.2005r.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLII. W okresie od 29 grudnia 2004r. do 18 stycznia 2005r. w K. i w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z M. W. (1) podającym się za T. S., po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru zapłaty za pobrany towar doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości 69.809,06 zł (...) sp. z o.o., w ten sposób, że M. W. (1) sfalszował podpis Prezesa Zarządu (...) T. S. na umowie sprzedaży z dnia 29 grudnia 2004r. (k. i załączonym do niej poręczeniu wekslowym z dnia 17 grudnia 2004r., deklaracji wekslowej z dnia 17 grudnia 2004r. , wekslu in blanco oraz oświadczeniu o posiadaniu rachunku bankowego, a następnie w okresie od 14 stycznia 2005r. do 18 stycznia 2005r. M. W. (1) otrzymał materiały budowlane wskazane w 7 fakturach o numerach (...) (k. 185, t. 38), które przekazane zostały S. K. (1) na budowę budynku domu weselnego w S. na terenie nieruchomości należącej do Centrum (...) Sp. z o. o., czym działał na szkodę firmy (...) sp. z o. o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLIII. W dniu 19 maja 2004 r. w R. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu użycia za autentyczny podrobił na dokumencie w postaci faktury VAT nr (...) podpis J. S. (2) złożony w pozycji „czytelny podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury” na której w pozycji (...) znajduje się zapis „PPHU (...) Sp. z o. o. ul. (...) (...)...”, a w pozycji (...) znajduje się zapis (...) Sp. z o. o. W. ul. (...)”, ***tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.***

D. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. W okresie od 2002 roku do 14 stycznia 2008 roku na terenie P. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1), I. O., D. W., P. S., E. R., M. W. (1) i innymi osobami brał udział w kierowanej przez S. K. (1) zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko: wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, mieniu i innych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. W okresie od marca do czerwca 2005 roku w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1), D. W. i W. R. (2) - Prezesem Zarządu Centrum (...), z o.o. doprowadził (...) SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem znacznej wartości w kwocie 193.980 zł z tytułu umowy leasingowej dot. zakupu ciągnika siodłowego R. (...) nr (...) (...) w ten sposób, że wspólnie z D. W. przygotował dokumenty do podpisania przez W. R. (1) umowy leasingowej, a następnie podpisał umowę przelewu wierzytelności w dniu 17 czerwca 2005r. oraz przedłożył fakturę VAT nr (...) lipca 2005 r. na w/w pojazd, przy czym powyższym działaniem wprowadził firmę leasingową w błąd co do tożsamości faktycznego dostawcy przedmiotu leasingu, jego stanu technicznego, wartości i zamiaru spłaty rat leasingowych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W dniu 28 marca 2006 r. w W. w Urzędzie Miasta Stołecznego W. Delegatura W. O. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wyłudził poświadczenie nieprawdy w wydanym w dniu 12 kwietnia 2006 r. na podstawie decyzji administracyjnej - dowodzie rejestracyjnym nr blankietu (...) (...) na samochód marki R. (...) nr rej. (...) w ten sposób, iż posłużył się poświadczającą nieprawdę, co do faktu nabycia tego pojazdu przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. fakturą VAT nr (...) z dnia 28 lutego 2006 r. na zakup pojazdu R. (...) nr (...) (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

A. P. (1) został oskarżony o to, że:

I. W dniu 20 stycznia 2005r. w W. w siedzibie firmy Centrum (...) Sp. z o.o. ul. (...) w trakcie kontroli przeprowadzonej przez inspektora J. P. z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. przedłożył w celu użycia za autentyczne 6 kopii przelewów opieczetowanych sfałszowaną pieczęcią Bank-u (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

II. W dniu 20 stycznia 2005r. w W. w siedzibie Centrum (...) sp. z o.o. ul. (...) w trakcie kontroli przeprowadzonej przez inspektora J. P. z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. , będąc uprzedzonym o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, zeznał nieprawdę, że w dniu 16 listopada 2005r. wpłacił zaległe składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w kwotach: 7610,39 zł, 3115,22 zł, 504,56 zł, 1568,20 zł, 406,78 zł i 104,078 zł, podczas gdy w rzeczywistości wpłat tych nie dokonał,

tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 k.k.

III. W okresie od 19 maja 2005r, do 07 maja 2008r, w W. działając wspólnie i w porozumieniu z E. R. w celu realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Spółki Centrum (...) sp. z o.o. działając w celu uzyskania dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Priorytetu 3-Rozwój lokalny w kwocie 199. 982 zł dla Centrum (...) sp. z o.o. w związku z budową domu weselnego w S. przedłożyła w (...) szereg poświadczających nieprawdę oraz nierzetelnych dokumentów, a także oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowego dofinansowania w postaci m.in.:

- wniosku o dofinansowanie z dnia 19 maja 2005r.,

- oświadczenia z dnia 13 marca 2008r. dotyczącego postępowań komorniczych wobec Centrum (...) sp. z o.o.,
- faktur za roboty budowlane na terenie domu weselnego w S. wystawionych przez firmę (...) o numerach (...), (...), (...) i (...),
- pełnomocnictwa z dnia 01 lutego podpisanego przez S. K. (1),
- protokołów częściowego odbioru robót z dnia 31 października 2005r. i 30 listopada 2005r.,
- protokołu końcowego odbioru robót z dnia 16 grudnia 2005r., **tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

IV. W okresie od 31 października 2005r. do 16 grudnia 2005r. w S. działając w celu realizacji celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Zarządu Centrum (...) sp. z o.o. podpisał w dniu 31 października 2005r.; 30 listopada 2005r. i 16 grudnia 2005r. potwierdzające nieprawdę, co do faktu wykonania robót przez firmę wskazaną jako wykonawca, protokoły odbioru robót wykonanych rzekomo przez firmę (...),

tj. o czyn z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

M. P. został oskarżony o to że:

I. W dniu 29 października 2004r. w W. w celu uzyskania dla siebie kredytu gotówkowego w kwocie 13.984,86 zł, który został następnie udzielony na podstawie umowy nr (...) podpisanej w dniu 8 listopada 2004r., przedłożył w (...) Banku (...) Oddział w B. (k.7) - obecnie (...) Bank S.A. w K. przedstawił nierzetelne oświadczenie stwierdzające, iż jest on zatrudniony w Centrum (...) sp. z o.o. w charakterze kierowcy zaopatrzeniowca na czas nieokreślony od dnia 3 listopad 2003r. i osiąga z tego tytułu przeciętne miesięczne wynagrodzenie w kwocie ds. 2 tys., zł., gdy tymczasem z informacji przekazanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Departament Ochrony (...) wynika, iż był on zgłoszono do ubezpieczenia społecznego przez (...) w okresie od 25 sierpnia 2005 r. do 11 marca 2006 r.,

tj. czyn z art. 297 § 1 k.k.

II. W dniu 21 września 2005 r. w nieustalonym miejscu przywłaszczył sobie samochód marki N. (...) o nr. rej. (...) o wartości 18 tys. złotych na szkodę (...) Bank S.A. w K.,

tj. o czyn z art. 284 § 1 k.k.

III. W okresie od 10 maja 2007 r. do 02 października 2007 r. w J. działając w celu realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1) oraz E. R. po uprzednim wprowadzeniu (...) Sp. z o. o. co do zamiaru zapłat za pobrany towar w postaci trzody chlewnej w ilości 1372 sztuk, paszy dla trzody chlewnej oraz środków dezynfekujących doprowadził (...) plus sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie złotych 541.051,70zł:

a/ trzody chlewnej wraz z usługą transportową w dniach:

- 12 czerwca 2007 r. o wartości 87.297,20 zł,
- 12 czerwca 2007r. o wartości 84.754,56 zł,
- 13 czerwca 2007r. o wartości 64.263,76zł

b/ paszy środków dezynfekujących oraz usług weterynaryjnych w dniach:

- 10 maja 2007r. o wartości 9.148,98 zł,

- 11 czerwca o wartości 22.006,72zł,
- 25 czerwca o wartości 23.862,64 zł,
- 06 lipca 2007r. o wartości 20.609,55 zł,
- 13 lipca 2007r. o wartości 20.241,91 zł,
- 19 lipca 2007r. o wartości 20.259,96 zł,
- 06 sierpnia 2007r. o wartości 135,37 zł,
- 06 sierpnia 2007r. o wartości 20.882,93 zł,
- 07 sierpnia 2007r. o wartości 116,44 zł,
- 14 sierpnia 2007r. o wartości 21.846,91 zł,
- 22 sierpnia 2007r. o wartości 21.531,59 zł,
- 27 sierpnia 2007r. o wartości 2.661,41 zł,
- 27 sierpnia 2007r. o wartości 18.171,21 zł,
- 31 sierpnia 2007r. o wartości 2.917,14 zł,
- 10 września 2007r. o wartości 25.055,24 zł,
- 19 Września 2007r. o wartości 24.098,63 zł,
- 25 września 2007r. o wartości 24.316,07 zł,
- 02 października 2007r. o wartości 26.873,43 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. W dniu 5.12. 2005r. w nieustalonym miejscu udzielił E. R. pomocy w wyłudzeniu poświadczenia przez Sad Rejonowy w Sochaczewie Wydział I Cywilny nakazu zapłaty z dnia 31.08.2007r. w sprawie sygn.. I Nc 422/07 oraz klauzuli wykonalności nadanej przez Sąd wspomnianemu nakazowi zapłaty w dniu 3.10.2007r. po uzyskaniu którego przeprowadzone zostało następnie na wniosek E. R. przez postępowanie egzekucyjne, w ten sposób, iż w dniu 5.12.2005r. jako pożyczkobiorca zawarł z E. R. fikcyjną umowę pożyczki w kwocie 74 tyś. Zł. i jako zabezpieczenie tejże umowy podpisał weksel in blanco, na podstawie której E. R. uzyskała wspomniane poświadczenie nieprawdy

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 kk

D. T. została oskarżona o to że:

I. W dniu 31 sierpnia 2006 r. we W. w celu uzyskania dla siebie ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. S. O. we W. kredytu w kwocie 8.000 zł na podstawie umowy dnia 31 sierpnia 2006r. nr 407/06/21 przedłożyła poświadczające nieprawdę co do faktu jej zatrudnienia oraz sfalszowane poprzez podrobienie podpisu Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. - K. G. (2) zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 30 sierpnia 2006 r.,

tj. o czyn z art. 297§1 k.k.

II. W okresie od 31 października 2007 r. (k. 441, t. 62B) i do 05 listopada 2007 r. (k. 444, t. 62B) we W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przyjęła przekazaną na jej rachunek Nr (...) prowadzony przez Bank (...) SA w K. I Oddział w G. Filia we W. łączną kwotę 80.000 zł - w dniu 31 grudnia 2009r. kwotę 30. (...) zł i w dniu 5 listopada 2009r. kwotę 50.000 zł- przelaną na jej konto z konta należącego do E. R. o nr (...) prowadzonego przez Bank (...) S.A. w W., pochodzącą z korzyści związanych z popełnieniem w okresie od 10 maja 2007r. do 02 października 2007r. w J. czynu zabronionego z ds. 286 § 1 k.k. w zw. ds. 294 § 1 k.k. w zw. z ds. 12 k.k. - wyłudzenia trzody chlewnej, paszy oraz środków dezynfekujących o łącznej wartości 541.051,70 zł na szkodę (...) Sp. z o. o., który to przedmiot wyłudzenia w postaci części trzody chlewnej został następnie przekształcony w ten sposób, że E. R. na podstawie fikcyjnej umowy pożyczki z M. P. na kwotę 74 000 zł. wyłudziła poświadczenie przez Sąd Rejonowy w Sochaczewie Wydział I Cywilny - I Nc 422/02 nieprawdy w postaci nakazu zapłaty oraz klauzuli wykonalności, na podstawie której komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Dębicy przeprowadził postępowanie egzekucyjne na części wspomnianego wyżej wyłudzonego mienia należącego rzekomo do majątku M. P., a następnie w dniu 31.10.2007r, przekazał na rachunek E. R. kwoty 90.465,10 zł, przy czym wskazane powyżej działania w tym działaniu D. T. miały udaremnić lub przynajmniej znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia wspomnianych korzyści, a w konsekwencji ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie ich przypadku,

tj. o czyn z art. 299 § 1 k.k.

III. W dniu 27 grudnia 2005 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek o zarejestrowanie samochodu ciężarowego marki U. (...) B o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfałszowanej umowy kupna - sprzedaży z dnia 16 grudnia 2005 r. zawartej pomiędzy D. T. a D. Z. czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 31 stycznia 2006 r. nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd, a następnie decyzji z dnia 31 stycznia 2006 r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...) oraz dowodu rejestracyjnego serii (...)A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

IV. W dniu 27 grudnia 2005 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek o zarejestrowanie samochodu ciężarowego marki U. (...) o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfałszowanej umowy kupna-sprzedaży z dnia 23 grudnia 2005 r. zawartej pomiędzy D. T. a J. S. (1) czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 27 grudnia 2005 r. nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd a następnie decyzji z dnia 18 stycznia 2006 r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...) 85ML oraz dowodu rejestracyjnego serii (...)A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

V. W dniu 23 grudnia 2005 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek o zarejestrowanie pojazdu (...) K. (...) o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfałszowanej umowy kupna - sprzedaży z dnia 23.12.2005 r. zawartej pomiędzy D. T. a J. W. czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 27.12.2005 r, nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd, a następnie decyzji z dnia 18 stycznia 2006 r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...) oraz dowodu rejestracyjnego serii (...)A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

VI. W dniu 27 grudnia 2005 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek: o zarejestrowanie samochodu ciężarowego marki (...) S. S. (...) o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfałszowanej faktury nr (...) z dnia 23 grudnia 2005 r. wystawionej przez Centrum (...) sp. z o.o. dla D. czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 27 grudnia 2005 r. nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd, a następnie decyzji z dnia 18 stycznia 2006r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...) (...) oraz dowodu rejestracyjnego serii (...) A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

VII. W dniu 27 grudnia 2005 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek o zarejestrowanie samochodu ciężarowego uniwersalnego marki K. (...) o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfalszowanej faktury nr (...) z dnia 23 grudnia 2005 r. wystawionej przez Centrum (...) sp. z o.o. dla D. T. czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 27 grudnia 2005 r. nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd, a następnie decyzji z dnia 18 stycznia 2006 r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...)(...) oraz dowodu rejestracyjnego serii PC/A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

VIII. W dniu 27 grudnia 2005 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek o zarejestrowanie samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfalszowanej faktury nr (...) z dnia 23 grudnia 2005 r. wystawionej przez Centrum (...) sp. z o.o. dla D. T. czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 27 grudnia 2005 r. nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd, a następnie decyzji z dnia 23 stycznia 2006 r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...) oraz dowodu rejestracyjnego serii(...)/A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

IX. W dniu 3 stycznia 2006 r. we W. złożyła do Starostwa Powiatowego we W. wniosek o zarejestrowanie samochodu ciężarowego marki F. (...) o nr rej. (...) dołączając do niego dokument w postaci sfalszowanej faktury (...) (...) z dnia 8 listopada 2005 r. wystawionej przez (...) sp. z o.o. dla D. T. czym wprowadziła w błąd Starostę (...) wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji z dnia 3 stycznia 2006 r. nr (...) czasowo rejestrującej w/w pojazd, a następnie decyzji z dnia 24 stycznia 2006 r. nr (...) rejestrującej przedmiotowy pojazd pod numerem (...) 09MP oraz dowodu rejestracyjnego serii (...)A. nr (...),

tj. o czyn z art. 272 k.k.

X. W okresie od 1 października 2004 r. do 31 grudnia 2005 r. w W. i W. działając w celu realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadzając w błąd uprawnioną osobę reprezentującą Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. co do faktu zawarcia umowy o dzieło nr (...) oraz wykonania wskazanego w niej dzieła wykorzystując sfalszowaną umowę o dzieło nr (...) wyłudziła pieniądze w kwocie 80 000 zł na szkodę w/w spółki,

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

M. W. (1) został oskarżony o to że :

I. W okresie od 2002 roku do 23.05.2007 roku na terenie P. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1), I. O., D. W., D. S. (1), P. S., E. R. i innymi osobami brał udział w kierowanej przez S. K. (1) zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko: wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, mieniu i innych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. W okresie od 19 lipca 2005 r. do 11 sierpnia 2005 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1) podając się za P. W. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ze z góry powziętym zamiarem oraz w krótkich odstępach czasu doprowadził Konsorcjum (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 75 493, 04 złotych, w ten sposób, że na podstawie umowy z dnia 19 lipca 2005r. zawartej pomiędzy Konsorcjum (...) sp. z o.o. a Centrum (...) Sp. z o.o. formalnie reprezentowanym przez P. W., a faktycznie zarządzanej przez niego, na podstawie faktury nr (...) z dnia 29 lipca 2005r. (k. 39, t. XLI) roku pobrał towar o wartości 58 768,38 złotych i na podstawie faktury nr (...) z dnia 11 sierpnia 2005 r. (k.40, t. XLI) pobrał towar o wartości 16

727,66 zł, nie zamierzając dokonać zapłaty za pobrany towar, który przekazany został S. K. (1) na budowę budynku domu weselnego w S. na terenie nieruchomości należącej do Centrum (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W dniu 14 kwietnia 2005 roku w M. działając wspólnie i w porozumieniu z I. O. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wyłudził poświadczenie przez notariusz B. C. nieprawdy w postaci potwierdzenia zawarcia umowy zbycia udziałów w Spółce z o.o. (...) z siedzibą w K. na rzecz P. W. (1), za którego podawał się M. W. (1) posługując się sfałszowanym dowodem osobistym i fałszując podpis P. W. (1) na przedmiotowej umowie, która została zawarta dla pozorów, gdyż jej strony nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych w/wym. czynności prawnej a określona w umowie kwota nie została przekazana,

tj. o przestępstwo z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W okresie od sierpnia 2005r. (k,217, t. 38 A) do 23 maja 2007 r. (k. 16, t. 38) w R. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zabrał w celu przywłaszczenia dowód osobisty M. S. nr (...),

tj. o czyn z 275 § 1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

V. W okresie od 2002 r. do 23 maja 2007 r. w nieustalonym miejscu działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej ukrył dokument w postaci prawa jazdy W. O. nr (...) (t. 38 A, t. 38, k. 26), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać,

tj. o czyn z art. 276 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

VI. W okresie od 29 grudnia 2004 r. do 18 stycznia 2005 r. w K. i w W. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1), po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru zapłaty za pobrany towar oraz podając się za T. S. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci materiałów budowlanych o łącznej wartości 69.809,06 zł (...) Sp. z o. o., w ten sposób, że sfałszował podpis Prezesa Zarządu (...) T. S. na umowie sprzedaży z dnia 29 grudnia 2004r. {k. 143, t. 38) i załączonym do niej poręczeniu wekslowym z dnia 17 grudnia 2004r., deklaracji wekslowej z dnia 17 grudnia 2004r. , wekslu in blanco oraz oświadczeniu o posiadaniu rachunku bankowego, a następnie w okresie od 14 stycznia 2005r. do 18 stycznia 2005r. otrzymał materiały budowane wskazane w 7 fakturach o numerach (...) (k. 185, t. 38), które przekazane zostały na budowę budynku domu weselnego w S. na terenie nieruchomości należącej do Centrum (...) Sp. z o.o., czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 25 marca 2013 r. orzekł jak poniżej :

1. oskarżonego S. K. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie I uniewinnił,
2. w ramach zarzutu z punktu II, uznał S. K. (1) za winnego tego, że w okresie od 07 marca 2005 r, do 02 maja 2005 roku w W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wziął udział w popełnieniu czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 196.000 zł z tytułu zakupu ciągnika siodłowego R. (...) o numerze (...) (...) i zawarciu w dniu 30 marca 2005 r. przez M. R. umowy leasingu tego pojazdu w ten sposób, że wspólnie z inną osobą przygotował pełną dokumentację umożliwiającą zbycie pojazdu przez (...) D. N. A. N., S. N.” Spółka Jawna na rzecz (...) S.A., w tym poświadczające nieprawdę w zakresie rzeczywistej wartości i faktu sprzedaży pojazdu - fakturę nr (...) z dnia 07 marca 2005 r. na kwotę 237.900 zł, wystawioną przez Centrum (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) N. oraz dokumenty umożliwiające M. R. leasing tego pojazdu m.in. poręczenie umowy przez firmę Centrum (...), a następnie po przekazaniu przez (...) SA należności z tytułu zakupu pojazdu na rachunek nr (...) w Banku (...) Oddział w P. należącej do Centrum (...) Sp. z o.o. w dniu 02 maja 2005 r. za pośrednictwem upoważnionego do rachunku R. W.

wypłacił z niego kwotę 100.000 zł, którą równo podzielił pomiędzy siebie i inną ustaloną osobę, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., i za tak opisany czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. - grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, jedną stawkę dzienną na podstawie art. 33 § 3 k.k. ustalając na 50 (pięćdziesiąt) zł.

3. S. K. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie III uniewinnił.

4. S. K. (1) w ramach zarzutu z punktu IV uznał za winnego tego, że w okresie od połowy czerwca 2005 roku do 26 lipca 2005 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, doprowadził (...) S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 193.980 zł z tytułu umowy leasingowej ciągnika siodłowego R. (...) nr (...) (...) w ten sposób, że wspólnie z inną osobą przygotował dokumenty do podpisania przez W. R. (1) umowy leasingowej, a następnie przez D. S. (1) umowy przelewu wierzytelności w dniu 17 czerwca 2005r. oraz przedłożenia faktury VAT nr (...) lipca 2005 r. na w/w pojazd, przy czym powyższym działaniem wprowadził firmę leasingową w błąd co do tożsamości faktycznego dostawcy przedmiotu leasingu, jego stanu technicznego, wartości i zamiaru spłaty rat leasingowych, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za tak opisany czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył 100 (sto) stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny określa na 50 (pięćdziesiąt) zł oraz na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody w części poprzez wpłatę koty 48 495 (czterdzieści osiem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt pięć) zł na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W..

5. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie V, z tym, że eliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz ustala, że działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, tj. czynu z art. 284 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k., wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł.

6. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie VI, z tym, że eliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz ustala, że nie działał on wspólnie i w porozumieniu z D. S. (2), tj. czynu z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 239 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

7. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie VII, z tym, że eliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 271 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

8. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie VIII, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i ustala wartość przedmiotu przestępstwa na 75 496,04 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych i cztery grosze), tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Konsorcjum (...) S.A. z siedzibą w W., kwoty 37 748,02 zł (trzydzieści siedem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych i dwa grosze).

9. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie IX, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 300 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 300 § 2 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

10. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie X, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 284 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k.

skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 k.k., karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł oraz na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz D. J. kwoty 15 500 (piętnaście tysięcy pięćset) zł.

11. S. K. (1) uznał za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie XI, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i ustala, że wartość trzody chlewnej wraz z usługą transportową, określona w punkcie a/ zarzutu wyniosła: w dniu 12 czerwca 2007 r. - dwie dostawy o wartości 87 297,20 zł (osiemdziesiąt siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych i dwadzieścia groszy) każda, a w dniu 13 czerwca 2007 r. - 66 191,67 zł (sześćdziesiąt sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt siedem groszy), zaś w sumie wartość mienia, którym niekorzystnie rozporządzono wynosi 545 522,20 zł (pięćset czterdzieści pięć tysięcy pięćset dwadzieścia dwa złote i dwadzieścia groszy), tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał go do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 255 319,77 zł (dwieście pięćdziesiąt pięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt złotych i siedemdziesiąt siedem groszy) na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w P..

12. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach od XII do XX z tym, że wyeliminował z ich opisów działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i zakwalifikował każdy z nich z art. 270 § 1 k.k. i skazał oskarżonego za każdy z nich na kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

13. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach XXI - XXVII, z tym, że wyeliminował z ich opisów działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i zakwalifikował każdy z nich z art. 270 § 1 k.k. i za każdy z nich skazał oskarżonego, wymierzając mu kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

14. S. K. (1) uznał za winnego czynów opisanych w punktach XXVIII i XXIX, z tym, że z ich opisu wyeliminował działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i zakwalifikował każdy z nich z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za każdy z nich na wyżej wymienionej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności.

15. S. K. (1), w ramach czynów zarzucanych mu w punktach XXX i XXXI, uznał za winnego tego, że w okresie od 15 lutego 2005 r. do 8 marca 2005 roku, w P., działając w z góry powziętym zamiarze wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, będąc pełnomocnikiem A. A. wyłudził poświadczenie przez notariusza Z. P. (1) nieprawdy w postaci potwierdzenia aktami notarialnymi: Nr (...), w dniu 15 lutego 2005 roku - zawarcia umowy sprzedaży warunkowej nieruchomości rolnych położonych we wsi S. gmina N. oznaczonych jako działki nr (...) o łącznym obszarze 3,5500 ha przez niego na rzecz K. G. (2), a w dniu 08 marca 2005 roku aktem notarialnym Nr (...) - zawarcia umowy przeniesienia własności w.w. nieruchomości rolnych, poprzez to, iż powyższe umowy zostały zawarte dla pozor, gdyż ich strony nie miały zamiaru wywołania skutków prawnych w/wym. czynności prawnych, tj. czynu z art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za tak opisany czyn na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 272 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

16. Postępowanie karne w odniesieniu do czynów zarzucanych oskarżonemu S. K. (1) w punktach XXXII i XXXXIII umorzył.

17. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach XXXIV-XXXVI, z tym, że wyeliminował z ich opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i zakwalifikował każdy z nich z art. 270 § 1 k.k. i za każdy z nich skazał S. K. (1) na kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

18. S. K. (1) w ramach zarzutu opisanego w punkcie XXXVII uznał za winnego tego, że w okresie od 17 kwietnia 2004r. do 07 września 2004r. w W. w celu realizacji z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a także w celu użycia za autentyczne dokumentów w postaci Umowy o świadczenie usług transportowych z dnia 19 kwietnia 2004r., zawartej pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) a PPHU (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. oraz wymienionych

w tym zarzucie faktur wystawionych przez PPHU (...) Sp. z o.o. dla Przedsiębiorstwa (...), podrobił podpisy pełniące funkcję sygnatur J. S. (2) w pozycji (...) w.w. umowy oraz osoby upoważnionej do wystawienia faktury w odniesieniu do wymienionych w zarzucie faktur, tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za tak opisany czyn na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

19. S. K. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie XXXVIII, uznał za winnego tego, że w okresie od 1 października 2004 r. do 31 grudnia 2005 r., wspólnie i w porozumieniu z D. T. przywłaszczył powierzone mu poprzez udzielone upoważnienie do dysponowania rachunkiem bankowym Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o., pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 64 000 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o., tj. czynu z art. 284 § 2 k.k. i za to na w.w. podstawie skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł.

20. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXXIX, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za tak opisany czyn na wyżej wymienionej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

21. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XL z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i ustala, że działał wspólnie i w porozumieniu z P. S. i inną osobą i zakwalifikował ten czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na tej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. 100 (sto) stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł oraz na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał S. K. (1) do naprawienia szkody w części poprzez wpłatę kwoty 56 933,33 zł (pięćdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści trzy złote i trzydzieści trzy grosze), na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W..

22. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XLI z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

23. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XLII, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na wymienionej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył obowiązek zapłaty kwoty 34 904,53 zł (trzydzieści cztery tysiące dziewięćset cztery złote i pięćdziesiąt trzy grosze) na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. tytułem naprawienia szkody w części.

24. S. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XLIII z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

25. Na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeczone w punktach 2, od 4 do 15 i od 17 do 24 kary pozbawienia wolności połączył wymierzając S. K. (1) jedną karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

26. Na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeczone w punktach 2,4,5,10, 19 i 21 kary grzywny połączył, wymierzając S. K. (1) jedną karę łączną grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych, na podstawie art. 86 § 2 k.k. jedną stawkę dzienną kary łącznej grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł,

27. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył S. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie niniejszej od dnia 15 stycznia 2008 r., do dnia 18 września 2009 roku.

28. D. S. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie I uniewinnił.

29. D. S. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie II, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i ustala, że działał wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1) i innymi osobami i zakwalifikował ten czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za tak opisany czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakładając na niego obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę 48 495 (czterdzieści osiem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt pięć) zł na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W..

30. D. S. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie III, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i zakwalifikował ten czyn z art. 272 k.k. i za tak opisany czyn skazał D. S. (1) na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

31. Na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeczone w punktach 29 i 30 kary pozbawienia wolności połączył wymierzając D. S. (1) jedną karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

32. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec D. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat próby.

34..A. P. (1) o popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie I uniewinnił.

35.A. P. (1) uznał za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II i za to na podstawie art. 233 § 1 k.k. skazał go , a na podstawie art. 233 § 5 pkt. 1 k.k. odstąpił od wymiaru kary.

36. A. P. (1) w ramach zarzutów z punktów III i IV uznał za winnego tego, że w okresie od 19 maja 2005r, do 16 grudnia 2005 r., w-W., realizując z góry powzięty zamiar, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako Prezes Spółki Centrum (...) sp. z o.o. działając w celu uzyskania dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Priorytetu 3-Rozwój lokalny w kwocie 199. 982 zł dla Centrum (...) sp. z o.o. w związku z dokończeniem budowy domu weselnego w S. przedłożył w (...) (...) nierzetelne dokumenty, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowego dofinansowania w postaci protokołów częściowego odbioru robót z dnia 31 października 2005r. i 30 listopada 2005r. i protokołu końcowego odbioru robót z dnia 16 grudnia 2005r., które osobiście podpisał wiedząc, że czynności takie z jego udziałem nie odbyły się, tj. czynu z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na takiej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł.

37. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec A. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby.

38. M. P. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie I i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

39.M. P. uznał za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II, z tym, że ustalił, że działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, tj. czynu z art. 284 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny ustalając na 40 (czterdzieści) zł.

40. M. P. uznał za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie III, z tym, że ustalił, iż wartość trzody chlewnej wraz z usługą transportową, określona w punkcie a/ zarzutu wyniosła: w dniu 12 czerwca 2007 r. - dwie dostawy o wartości 87 297,20 zł (osiemdziesiąt siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych i dwadzieścia groszy) każda, a

w dniu 13 czerwca 2007 r. - 66 191,67 zł (sześćdziesiąt sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt siedem groszy), zaś w sumie wartość mienia, którym (...) Sp. z o.o. niekorzystnie rozporządziła wynosi 545 522,20 zł (pięćset czterdzieści pięć tysięcy pięćset dwadzieścia dwa złote i dwadzieścia groszy), tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 zobowiązał go do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 255 319,77 zł (dwieście pięćdziesiąt pięć tysięcy trzysta dziewiętnaście złotych i siedemdziesiąt siedem groszy) na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w P..

41.M. P. uznał za winnego czynu opisanego w punkcie IV, z tym, że uznał, iż współdziałał on z E. R. w popełnieniu przestępstwa z art. 272 k.k. i za to na podstawie art. 272 k.k. skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

42. Na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeczone wobec M. P. w punktach 38, 39, 40, 41 kary pozbawienia wolności połączył orzekając jedną karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

43. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec M. P. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat próby.

45. D. T. uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie I i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

46.D. T. od popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie II uniewinnił.

47.D. T. uznał za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w punktach od III do IX i za każdy z nich na podstawie art. 272 k.k. skazał ją na kary po 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności.

48. D. T. w ramach zarzucanego jej w punkcie X czynu, uznał za winną tego, że w okresie od 1 października 2004 r. do 31 grudnia 2005 r., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1), przywłaszczyła nienależne jej kwoty - nie mniej niż 64 000 (sześćdziesiąt cztery tysiące) zł przekazane na jej rachunek bankowy z rachunku Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w oparciu o podpisaną przez nią umowę zlecenia na prace, które nie miały być i nie zostały wykonane, tj. czynu z art. 284 § 1 k.k. i za tak opisany czyn na podstawie art. 284 § 1 k.k. skazał ją na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 k.k. jedną stawkę dzienną grzywny określając na 50 (pięćdziesiąt) zł.

49. Na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. wymierzone D. T. w punktach 45,47 i 48 kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył jedną karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

50. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec D. T. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat próby.

51. M. W. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie I uniewinnił.

52. M. W. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II, z tym, że eliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz ustalił, że wartość wyłudzonej stali wyniosła 75 496,04 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych i cztery grosze) tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz Konsorcjum (...) S.A. z siedzibą w W., kwoty 37 748,02 zł (trzydzieści siedem tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych i dwa grosze).

53. W ramach czynu zarzucanego mu w punkcie III, uznał M. W. (1) za winnego tego, że w dniu 14 kwietnia 2005 roku w M., posługując się przerobionym poprzez wymianek zdjęcia, dowodem osobistym wystawionym na nazwisko P. W.

(1), wyłudził poświadczenie przez notariusz B. C. nieprawdy w postaci potwierdzenia, iż podpis złożony przez niego pod umową przeniesienia własności udziałów w spółce z o.o. (...) z siedzibą w K., złożył P. W. (1) tj. o przestępstwo z art. 272 k.k. w zb. z 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na wymienionej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

54.M. W. (1) uznał za winnego czynu opisanego w punkcie IV, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej tj. czynu z art. 275 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 275 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

55.M. W. (1) uznał za winnego czynu opisanego w punkcie V, z tym, że eliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej tj. czynu z art. 276 k.k. i za to na podstawie art. 276 k.k. skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

56.M. W. (1) uznał za winnego czynu opisanego w punkcie VI, z tym, że eliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na wymienionej podstawie prawnej skazał go, a na podstawie art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył obowiązek zapłaty kwoty 34 904,53 zł (trzydzieści cztery tysiące dziewięćset cztery złote i pięćdziesiąt trzy grosze) na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. tytułem naprawienia szkody w części.

57.Na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. wymierzone M. W. (1) w punktach 52, 53, 54, 55 i 56 kary pozbawienia połączył, wymierzając mu jedną karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy wskazanych poniżej oskarżonych.

Obrońca oskarżonego S. K. (1)- adwokat K. P. powyższemu wyrokowi zarzucił:

1. na mocy art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miało niewątpliwy wpływ na treść tego orzeczenia poprzez uznanie, iż oskarżony S. K. (1) doprowadził wiele podmiotów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem między innymi: (...) S.A., (...) Fundusz (...), (...), gdy zebrane dowody negują jego sprawstwo;

2. na mocy art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, w szczególności:

- art. 7, 410 i 424 k.p.k. poprzez ocenianie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci wyjaśnień i zeznań świadków współoskarżonych, którzy poprzez swoje zeznania deprecjonowali swoje działania w sposób dowolny,

- art. 390 § 1 i 2 k.p.k. poprzez uniemożliwienie oskarżonemu S. K. (1) skorzystania z prawa bezpośredniej obecności przy wszystkich czynnościach postępowania dowodowego z uwagi na jego bezzasadne wydalenie z sali rozpraw w trakcie rozprawy w dniu 23 kwietnia 2012 r., art. 375 § 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie.

3. na mocy art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność kary;

4. uchybienie stanowiące bezwzględny powód odwoławczy określony w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., polegający na rozpoznawaniu sprawy podczas nieobecności oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o:

1. uniewinnienie oskarżanego S. K. (1) od zarzucanych występków wskazanych w pkt. 2,4,5,6,8,10,11,21 i 23 zaskarżonego wyroku;

2. uchylenie powyższego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w pozostałym zakresie lub;

3. zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie oskarżonemu S. K. (1) kary stosownie do zawinienia w pozostałym zakresie.

Obrońca oskarżonego S. K. (1) – adwokat O. P. zaskarżył wyrok w zakresie czynu: II, IV, V, VI, VIII, IX, X, XI, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXIX, XL, XLII w całości,

w zakresie czynu: VII, XII - XX, XXI - XXVII, XXXIV - XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XLI, XLIII w części tj. w zakresie orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego.

W oparciu o art. 427 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

w zakresie zarzutu z pkt II (2 pkt wyroku)

1. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucam obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 410 i 424 § 1 k.p.k. poprzez ocenienie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci zeznań D. W. w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki oraz pominięcie istotnych okoliczności w postaci wyjaśnień oskarżonej M. R. i S. K. (1), a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, iż oskarżony K. wziął udział w dokonaniu czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co miało wpływ na treść zapadłego wyroku poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego S. K. (1) w powyższym zakresie;

w zakresie zarzutu z pkt IV (4 pkt wyroku)

2. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucam obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 410 i 424 § 1 k.p.k. poprzez ocenienie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci zeznań D. W. i D. S. (1) w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki oraz pominięcie istotnych okoliczności w postaci zeznań świadka B. M., a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, iż oskarżony K. wziął udział w dokonaniu czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu (...) Funduszu (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co miało wpływ na treść zapadłego wyroku poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego S. K. (1);

w zakresie zarzutu z pkt V (5 pkt wyroku)

3. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na uznaniu, że samochód J. K. przekazał S. K. (1), co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego,

4. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 410, 424 § 1 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, zaś w stosunku do pozostałych ocenienie ich w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń co do przywłaszczenia pojazdu przez S. K. (1), co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego,

w zakresie zarzutu z pkt VI (6 pkt wyroku)

5. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 410, 424 § 1 k.p.k. poprzez ocenienie wyjaśnień S. K. (1) i M. W. (1) w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki, z pominięciem innych dowodów, a w konsekwencji uznanie tych pierwszych za niewiarygodne i przyznanie takiego waloru jedynie wyjaśnieniom obciążającym, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i miało wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego;

w zakresie zarzutu z pkt VIII (8 pkt wyroku)

6. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucam obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 410 i 424 § 1 k.p.k. poprzez ocenienie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci wyjaśnień i zeznań oskarżonego M. W. (1) i K. w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki, nadto zbagatelizowanie istotnych okoliczności wynikających z zeznań świadka M. K. (3), M. T. i K. K. (2), a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, co miało wpływ na treść zapadłego wyroku poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego;

w zakresie zarzutu z pkt IX (9 pkt wyroku)

7. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 300 § 2 k.k. polegającą na uznaniu, że S. K. (1) dopuścił się przestępstwa określonego w tym przepisie, podczas gdy w przypisanym oskarżonemu czynie brak jest wszystkich znamion występku z art. 300 § 2 k.k., w tym w szczególności znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokożenia swoich wierzycieli;

w zakresie zarzutu z pkt X (10 pkt wyroku)

8. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a polegający na przyjęciu, iż oskarżony włączył do swojego majątku samochód J. (...) oraz miał zamiar przywłaszczenia tego pojazdu, co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego;

w zakresie zarzutu z pkt XI (11 pkt wyroku)

9. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucam obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7 i 410 k.p.k. poprzez ocenienie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w postaci zeznań oskarżonych M. P., D. S. (1), E. R. w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, iż oskarżeni P. i R. dokonali wyłudzenia na szkodę spółki (...) na polecenie S. K. (1), co miało wpływ na treść zapadłego wyroku poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego S. K. (1);

w zakresie zarzutu z pkt XXVII (13 pkt wyroku)

10. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 270 § 1 k.k., polegającą na przyjęciu, że umieszczenie na fakturze VAT w pozycji „imię nazwisko i podpis osoby upoważnionej do odebrania dokumentu” podrobionego podpisu wyczerpuje znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k., podczas gdy w chwili popełnienia czynu obowiązywało już znowelizowane brzmienie Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, zasad wystawiania faktur, sposób ich przechowywania oraz listy towarów i usług do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług, zgodnie z którym nie istniał już wymóg podpisu faktury przez osobę upoważnioną do jej odbioru, a zatem podpis nie mógł wpłynąć na autentyczność dokumentu,

w zakresie zarzutu z pkt XXVIII i XXIX (14 pkt wyroku)

11. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 272 k.k. polegającą na uznaniu, że S. K. (1) dopuścił się przestępstwa określonego w tym przepisie, podczas gdy w przypisanych oskarżonemu czynach brak jest wszystkich znamion występku z art. 272 k.k., w tym w szczególności znamienia podstępnego wprowadzenia w błąd,

12. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 272 k.k. polegającą na błędnym poglądzie prawnym, że Sąd Rejonowy w Pruszkowie oraz Sąd Okręgowy w Olsztynie wypełniają znamiona funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu oraz, że potencjalnie wydane przez sądy orzeczenia, na skutek złożonego pozwu oraz wniosku, stanowiłyby poświadczenia nieprawdy w rozumieniu ww. przepisu;

w zakresie zarzutu z pkt XXX, XXXI (15 pkt wyroku)

13. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 272 k.k. polegającą na uznaniu, że S. K. (1) dopuścił się przestępstwa określonego w tym przepisie, podczas gdy w przypisanych oskarżonemu czynach brak jest wszystkich znamion występku z art. 272 k.k., w tym w szczególności znamienia podstępnego wprowadzenia,

14. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 272 k.k. polegającą na błędnym poglądzie prawnym, że sporządzenie przez notariusza Z. P. (2) dwóch aktów notarialnych nr (...) i nr (...) dotyczących sprzedaży nieruchomości w miejscowości S., wypełnia znamiona ww. występku wyłudzenia poświadczenia nieprawdy pomimo tego, że akty zostały sporządzone zgodnie z wolą stron i o treści odpowiadającej ich oświadczeniom a jedynie były obarczone wadliwością na gruncie prawa cywilnego;

w zakresie zarzutu z pkt XXXIX (20 pkt wyroku)

15. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 272 k.k. polegającą na uznaniu, że S. K. (1) dopuścił się przestępstwa określonego w tym przepisie, podczas gdy w przypisanych oskarżonemu czynach brak jest wszystkich znamion występku z art. 272 k.k., w tym w szczególności znamienia podstępnego wprowadzenia w błąd,

16. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 272 k.k. polegającą na błędnym poglądzie prawnym, że Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim wypełnia znamiona funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu oraz, że potencjalnie wydane przez ten sąd orzeczenie, na skutek złożonego pozwu, stanowiłoby poświadczenie nieprawdy w rozumieniu ww. przepisu,

w zakresie zarzutu z pkt XL (21 pkt wyroku)

17. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucam obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 5 § 2, 410 i 424 § 1 k.p.k. poprzez ocenienie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy m.in. w postaci zeznań D. W. i P. S. w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki oraz rozstrzygnięcie na niekorzyść wniosków z opinii z zakresu pisma ręcznego, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, iż oskarżony K. wziął udział w dokonaniu czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co miało wpływ na treść zapadłego wyroku poprzez uznanie sprawstwa oskarżonego;

w zakresie zarzutu z pkt XLII (23 pkt wyroku)

18. na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, 7, 410, 424 § 1 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, zaś w stosunku do pozostałych ocenienie ich w sposób dowolny oraz sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i logiki, a w konsekwencji poczynienie zbyt lakonicznych lub błędnych ustaleń co do udziału S. K. (1) w procesie wyłudzenia, co miało wpływ na błędne ustalenia faktyczne, a w konsekwencji na uznanie sprawstwa oskarżonego pomimo braku ku temu obiektywnych i miarodajnych dowodów;

w zakresie punktów 7, 12, 13 (w części dotyczącej zarzutów XXI - XXVI, 17, 18, 19, 22, 24 wyroku)

19. na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucam rażąco, niewspółmierność kary, która w ocenie skarżącego jest nader surowa, albowiem prawidłowa ocena okoliczności i dyrektyw dotyczących jej wymiaru, a przede wszystkim uwzględnienie okoliczności przemawiających za warunkowym zawieszeniem jej wykonania, uzasadniają jej orzeczenie na zasadzie pełnej absorpcji z zawieszeniem wykonania kary na okres próby.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu przepis art. 427 § 1 k.p.k.

wniósł:

I. w odniesieniu do punktów 2, 4, 5, 6 8, 10, 11, 21, 23 wyroku

o to aby sąd odwoławczy uchylił zaskarżone orzeczenie przekazując sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji,

II. w odniesieniu do punktów 9, 13 (w części dotyczącej zarzutu XXVII), 14, 15, 20 wyroku o to aby sąd odwoławczy zmienił wyrok i uniewinnił oskarżonego od zarzucanych mu czynów,

III. w odniesieniu do punktów 7, 12, 13 (w części dotyczącej zarzutów XXI-XXVI, 17, 18, 19, 22, 24 wyroku o zmianę zaskarżonego orzeczenia w tym zakresie i wymierzenie oskarżonemu kary adekwatnej do winy, uwzględniając wszystkie dyrektywy wymiaru kary, w tym okoliczności łagodzące.

Obrońca oskarżonego D. S. (1) na podstawie art. 444 k.p.k. i art. 425 §2 k.p.k. zaskarżył ww. wyrok w punktach: 29, 30, 31,32 i 97 na korzyść ww. oskarżonego.

Wyrokowi temu zarzucił na podstawie art. 427 §1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k.:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 92 k.p.k., skutkującą uznaniem przez Sąd, że D. S. (1) działał z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę (...) S.A. i

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 272 k.k. polegającą na jego bezzasadnym zastosowaniu do czynu przypisanemu oskarżonemu D. S. (1) w punkcie 3. III aktu oskarżenia, mimo że czyn ten nie wypełnia znamion przestępstwa określonego w tym przepisie.

Na podstawie art. 427 §1 k.p.k. i art. 437 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie D. S. (1) od czynów przypisanych oskarżonemu w punkcie 3.II i 3. III aktu oskarżenia (tj. odpowiednio w punkcie 29 i 30 wyroku).

Obrońca skarżonego A. P. (1), na podstawie art. 425 k.p.k., art. 444 k.p.k. i art. 447 § 1 k.p.k. zaskarżył powołany wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego w całości - co do winy w punktach 35 i 36 i w konsekwencji w punkcie 37, zarzucił wyrokowi:

I. na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i pkt 3 k.p.k. w punkcie 35: 1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to: - art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości co do rzeczywistej treści zeznań A. P. (1) składanych w dniu 20 stycznia 2005 roku w toku kontroli Centrum (...) sp. z o.o. przeprowadzonej przez inspektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w części obejmującej zaprotokołowane sformułowanie „zapłaciłem zaległość”;

- art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny przeprowadzonych dowodów polegającej na ocenie wybiórczej dowodu w postaci fragmentu zeznań A. P. (1) z pominięciem kontekstu pozostałych przeprowadzonych dowodów na okoliczność treści zeznań tego oskarżonego składanych w toku kontroli Centrum (...) sp. z o.o. przeprowadzonej przez inspektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mimo że treść protokołu z 20 stycznia 2005 roku, protokołu z 11 lutego 2005 roku oraz wyjaśnienia oskarżonego, które winy być poddane ocenie łącznej uwzględniającej w szczególności doświadczenie życiowe;

II. na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k. w punkcie 36: 1. obrazę przepisów prawa materialnego - art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. poprzez ich wadliwe zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego w zakresie zachowania A. P. (1) polegającego na przeprowadzeniu sformalizowanych i rzetelnych działań w celu uzyskania dofinansowania (złożenie wniosku, podpisanie umowy z Samorządem województwa (...)), w celu realizacji robót budowlanych (podpisanie umowy z wykonawcą) oraz jego wiedzy co do stanu zaawansowania robót i potwierdzenia w protokołach odbioru jedynie okoliczności, że czynność taka miała miejsce, która to okoliczność nie miała istotnego znaczenia dla uzyskania dofinansowania.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. wniósł w związku z tym o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonego Mirosława Pińkowskiego wyżej wymienionemu rozstrzygnięciu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że przyjęcie na fermę trzech grup warchlaków oraz paszy, środków dezynfekujących i leków oraz korzystanie z usług weterynaryjnych zostało od początku objęte zamiarem nie wywiązania się z umowy i odmowy odsprzedaży tuczników do (...),

- rażąco niewspółmierność kary lub niesłusznie zastosowanie albo niezastosowanie środka zabezpieczającego lub innego środka, poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego środka karnego określonego w art. 46 § 1 k.k. w postaci obowiązku naprawienia szkody w części poprzez zapłatę 255 319,77 zł,

jednocześnie wniósł o:

- zmianę pkt 40 Wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 2013 roku wydanego w sprawie o sygn. akt 228/09 i uniewinnienie oskarżonego M. P.,

w razie nie uwzględnienia przez Sąd Odwoławczy zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na treść orzeczenia wniósł o:

- zmianę pkt 40 Wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 2013 roku wydanego w sprawie o sygn. akt 228/09 i nie orzekanie – w stosunku do oskarżonego M. P. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w części lub ewentualnie orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w części, która nie przekraczałaby stopnia winy. Ewentualnie wniósł o uchYLENIE wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonej D. T., na podstawie art. 444 k.p.k. zaskarżył w części na korzyść oskarżonej D. T. wyrok tj. w zakresie pkt. 45, 47, 48, 49, 50, 100 (w części zasądzającej od oskarżonej zwrot kosztów postępowania) tego wyroku.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 ust. 2, 3 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: I

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżona D. T. jest winna zarzucanych jej w punkcie 7 wyroku (punkty: I, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X) czynów i uznanie, iż:

- a. w zakresie czynu I: oskarżona posiadała świadomość posługiwania się podrobionym zaświadczeniem oraz „doskonale wiedziała, że po prostu zgarnia cudze pieniądze” (vide: z. 166 uzasadnienia wyroku),
- b. w zakresie czynu III - IX: D. T. wiedziała, że nie zawarła umów kupna - sprzedaży przedmiotowych pojazdów, nie zapłaciła za te pojazdy oraz składając dokumenty w Starostwie Powiatowym miała wiadomość, iż dokumenty są sfałszowane i poświadczają nieprawdę, w związku z czym wydawane dowody rejestracyjne też będą poświadczają nieprawdę (vide: s. 116 uzasadnienia wyroku);
- c. w zakresie czynu X: popełnienie przez oskarżoną tego czynu zostało udowodnione, albowiem D. T., zdając sobie sprawę z tego, iż umowa o dzieło jest fikcyjna i nie wykonując żadnych prac na rzecz (...) Sp. z o.o., przyjęła na prywatny rachunek bankowy oskarżonej kwoty przekazane jej na polecenie oskarżonego S. K. (1) (vide: s. 82 uzasadnienia wyroku),

mimo tego, że: oskarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów oraz:

a. w zakresie czynu I: wyjaśniła, iż składając rzeczony dokument nie miała ona świadomości, iż jest on podrobiony, a podpisu nie złożyła K. G. (1);

b. w zakresie czynu III - IX:

- wyjaśniła (zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu przed Sądem), iż nie miała świadomości bezprawności swoich działań, a za samochody wcześniej zapłaciła („Jeżeli chodzi o rejestrację samochodów, wyraziłam zgodę, żeby pan K. podpisał za mnie umowy kupna - sprzedaży sam, gdyż nie miałam świadomości, iż jest to działanie sprzeczne z prawem. Po dostarczeniu mi tych umów dokonałam wszystkich czynności zgodnie z prawem, te umowy zostały opłacone w Urzędzie Skarbowym. Następnie zarejestrowałam pojazdy na siebie, wcześniej za nie zapłaciłam” - vide: k. 13634),

- wyjaśniła cel zakupu takiej ilości pojazdów, którym było rozpoczęcie działalności gospodarczej przez syna oskarżonej, której rozpoczęcie nie doszło jednak do skutku („Kupiłam te pojazdy, ponieważ mój pełnoletni syn był bardzo zainteresowany ośrodkiem w S.. Chcieliśmy otworzyć taki ośrodek w W., mieliśmy upatrzony kawałek ziemi przy autostradzie (...). (...) Ostatecznie nie kupiliśmy tej ziemi, dlatego po kilku miesiącach sprzedałam te samochody”. - vide: k. 13634)

c. w zakresie czynu X

- wyjaśniła, iż przedmiot umowy został przez oskarżoną wykonany w całości („Wywiązując się z tej umowy wykonywałam wiele rzeczy. (...) Ja tę umowę realizowałam trochę dłużej niż jest to wskazane w umowie.” - vide: protokół przesłuchania podejrzanej D. T., k. 719; „(...) nigdy nie wyłudziłam żadnych pieniędzy, zwłaszcza takich. Rzeczywiście była sporządzona umowa o dzieło za określoną pracę, którą wykonałam (...))”,

- wskazała, iż kwotę w wysokości 50 000 zł pożyczyla od S. K. (1), a z otrzymanego za wykonane dzieło wynagrodzenia spłacała ww. kwotę (vide: protokół przesłuchania podejrzanej D. T., k. 719: „Wszystkie pieniądze z tej umowy wpłynęły na moje konto (...) S.A. we W., m.in. z tym pieniędzy zwróciłam pieniądze panu S. K. (1).”);

2. obrazę art. 7 k.p.k. polegającą na sprzecznym z zasadami doświadczenia życiowego uznaniu za niewiarygodne i nielogiczne wyjaśnień oskarżonej D. T., w szczególności w zakresie uznania ją za winną popełnienia czynów z punktów III - IX i nieuzasadnionego przyjęcia przez Sąd, iż skoro syn oskarżonej miał prowadzić wskazaną przez nią działalność gospodarczą, to samochody te powinny być zakupione na niego,

- mimo tego, że wyjaśnienia oskarżonej są spójne, logiczne oraz wewnętrznie spójne, a ponadto oskarżona nigdy nie była karana, co przemawia za wiarygodnością jej wyjaśnień. Ponadto za wiarygodnością wyjaśnień oskarżonej przemawia jej postawa, z której wynika chęć złożenia możliwie najbardziej zgodnych z prawdą i szerokich wyjaśnień i brak woli wprowadzania Sądu w błąd: „teraz jestem już pewna że pani K. G. (1) była przy podpisaniu umowy, wolałabym żeby zostało tak jak powiedziałam dzisiaj, że tego nie pamiętam” -vide: k. 13635);

3. obrazę art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niedostateczne wskazanie w uzasadnieniu wyroku, które z wyjaśnień oskarżonych i w jakim zakresie Sąd uznał za wiarygodne, a które nie i poprzestanie na ogólnikowym stwierdzeniu, iż „za wiarygodne należało uznać większość (choć nie wszystkie) wyjaśnień oskarżonych co do faktów (...)” oraz wybiórczym wskazaniu w treści uzasadnienia na wiarygodność danych zeznań bądź jej brak, co spowodowało niemożność ustosunkowania się do uzasadnienia Sądu w niniejszym zakresie;

4. obrazę art. 7 k.p.k. polegającą na sprzecznym z zasadami doświadczenia życiowego uznaniu za wiarygodne wyjaśnień pozostałych współoskarżonych w zakresie obciążającym oskarżoną D. T., mimo tego, iż osoby te, będąc współoskarżonymi w tej samej sprawie, mają oczywisty interes w składaniu wyjaśnień obciążających oskarżoną D. T. w celu umniejszenia ich winy w popełnieniu zarzucanych im czynów;

5. obrazę art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie na korzyść oskarżonej niedających się usunąć wątpliwości dotyczących winy oskarżonej, w szczególności błędne przyjęcie, iż odmowa odpowiedzi na dane pytanie przemawia za winą oskarżonej (polegające między innymi na wskazaniu, iż mimo odmowy przez oskarżoną odpowiedzi na pytanie dotyczące zarzucanego oskarżonej w punkcie I czynu, uznanie przez Sąd, iż oskarżona przedmiotowe zaświadczenie uzyskała prawdopodobnie od S. K. (1) - vide: s. 118 uzasadnienia wyroku).

Mając na uwadze powyższe, stosownie do art. 427 § 1 k.p.k. wniósł o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonej D. T. od zarzucanych jej w punkcie 7 wyroku (w punktach: I, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X) czynów;

2. przyznanie obrońcy z urzędu od Skarbu Państwa kwoty wynagrodzenia za obronę wykonywaną przez obrońcę z urzędu w postępowaniu apelacyjnym w podwójnej wysokości według norm przepisanych, albowiem wynagrodzenie to nie zostało opłacone w całości ani w części;

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o wynagrodzeniu należnym dla obrońcy z urzędu.

Z ostrożności procesowej, w przypadku uznania przez Sąd II instancji apelacji oskarżonej w zakresie winy za bezzasadną, zaskarżonemu wyrokowi oskarżona zarzuciła rażącą niewspółmierność kary jej wymierzonej, polegającą na wymierzeniu oskarżonej kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej na okres 5 lat próby oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek po 50 zł każda stawka, podczas gdy:

- a. zarzucane oskarżonej czyny nie są czynami o znacznej społecznej szkodliwości;
- b. oskarżona jest osobą dotychczas niekaraną;
- c. postawa oskarżonej w trakcie procesu oraz jej warunki życiowe i sytuacja rodzinna wskazują na pozytywną prognozę kryminologiczną oskarżonej.

Mając na uwadze powyższe, stosownie do art. 427 § 1 k.p.k. wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonej kary w łagodniejszym wymiarze lub łagodniejszego rodzaju, niż orzeczona zaskarżonym wyrokiem oraz zwolnienie oskarżonej od ponoszenia kosztów procesu w całości;

2. przyznanie obrońcy z urzędu od Skarbu Państwa kwoty wynagrodzenia za obronę wykonywaną przez obrońcę z urzędu w postępowaniu apelacyjnym w podwójnej wysokości według norm przepisanych, albowiem wynagrodzenie to nie zostało opłacone w całości ani w części.

Obrońca oskarżonego M. W. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucam rażącą niewspółmierność kary polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kar za poszczególne czyny oraz kary łącznej niewspółmiernej do stopnia winy oskarżonego, a zwłaszcza poprzez nieuwzględnienie wniosku oskarżyciela i niestosowanie instytucji zawieszenia wykonania kary, co powoduje, iż wymierzona kara jest sprzeczna z dyrektywą wymiaru kary określoną w art. 53 k.k., a nadto jest sprzeczna z przyjętą i utrwaloną linią orzecznictwa w zakresie orzekania kar wobec osób, które podejmują współpracę z wymiarem sprawiedliwości, udzielając istotnych informacji dla prowadzonych postępowań.

Mając na uwadze powyższe wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej, adekwatnej do stopnia zawinienia, a zwłaszcza jej warunkowe zawieszenie, zgodnie z wnioskiem Prokuratora.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje w pewnym zakresie okazały się zasadne przez co wyrok w zaskarżonej części podlegał zmianie.

Na wstępie stwierdzić należy, iż wszystkie apelacje, za wyjątkiem apelacji obrońcy oskarżonego W., która ograniczała się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary, dotyczyły kwestii oceny i gromadzenia dowodów, nieliczne zaś zarzuty sformułowano jako obrazę prawa materialnego. Biorąc powyższe pod uwagę zasadnym będzie, także wobec obszerności materii podlegającej ocenie Sądu odwoławczego, jak również pewnej przejrzystości toku rozumowania Sądu, odniesienie się łącznie do zaprezentowanych we wniesionych apelacjach grup zarzutów pod kontem rodzaju rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego zarówno co do poszczególnych oskarżonych, jak i poszczególnych czynów im przypisanych.

W pierwszej jednak kolejności, wobec charakteru kasatoryjnego zaskarżonej części orzeczenia wydanego wobec oskarżonego S. K. (1), należy przytoczyć argumentację stojącą u podstaw tego rozstrzygnięcia. W sprawie tego oskarżonego wywiedzione zostały dwie apelacje. Zasadny okazał się zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 375§ 2 k.p.k. sformułowany w apelacji adwokata K. P.. Skarżący ten sformułował także zarzut obrazy art. 390§ 1 i 2 k.p.k. co skutkowało miało bezwzględną przesłanką odwoławczą opisaną w art. 439§ 1 pkt.11 k.p.k., co jednak, w realiach sprawy niniejszej, okazało się zarzutem niezasadnym. Na wstępie przypomnieć należy, iż zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie i doktrynie, art. 390§ 1 k.p.k. stanowi o generalnej zasadzie, wedle której oskarżony ma prawo być obecny w czasie przeprowadzania w toku rozprawy wszystkich czynności postępowania dowodowego. Od tej zasady kodeks przewiduje wyjątek dotyczący wyjaśnień współoskarżonego, a także zeznań świadka lub biegłego. Stwierdzenie: "obecność oskarżonego może oddziaływać na osobę przesłuchiwaną krępująco" oznacza, że świadek, słuchany w obecności oskarżonego, nie ma możliwości swobodnego wypowiedzenia się, z jakiegokolwiek powodu, uzasadnionego z psychologicznego punktu widzenia. Powodem skrępowania, tak jak w sprawie niniejszej, może być uczucie strachu wobec oskarżonego. Obrońca oskarżonego S. K. (1) kwestionuje w apelacji przede wszystkim zasadność postanowienia o uwzględnieniu wniosku świadka A. P. (2), pomijając zupełnie fakt, iż świadek wywoziliła na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2012 roku, że w obecności oskarżonego nie jest w stanie złożyć zeznań, zwłaszcza, że uprzednio złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez S. K. (1) przestępstwa zgwałcenia. W takiej sytuacji, w ocenie Sądu odwoławczego, decyzja o wydaleniu oskarżonego na czas składania zeznań przez A. P. (2) była zasadną i całkowicie racjonalną z punktu widzenia celów procesu. Przypomnieć bowiem należy, że do oceny czy mamy do czynienia z sytuacją gdzie "obecność oskarżonego może oddziaływać na osobę przesłuchiwaną krępująco" nie jest konieczne powoływanie biegłego psychologa. Wystarczająca jest wiedza o psychologii, jaka powinna być udziałem każdego absolwenta wydziału prawa, a ponadto wynikająca z przeciętnego doświadczenia życiowego, nadto prowadzić winna do wniosku, iż obecność oskarżonego może krępująco wpływać na świadka i w konsekwencji sprawić, że świadek nie może zeznawać swobodnie. Postanowienie Sądu wskazuje, wbrew twierdzeniom apelującego, że Sąd Okręgowy w sposób merytoryczny i zasadny ocenił opisaną powyżej sytuację procesową i prawidłowo zastosował przepisy procesowe, tj. art. 390§ 2 k.p.k. Po uwzględnieniu wniosku o przesłuchanie świadka pod nieobecność oskarżonego na sali rozpraw, oskarżony został pouczone, zgodnie z treścią art. 16 § 2 k.p.k. „że nie wolno mu się oddalać z miejsca, do którego zostaje wydany zarządzeniem przewodniczącego. Po zakończeniu przesłuchania, oskarżonego wezwano na salę rozpraw, jednak ustalono, że samowolnie oddalił się poza budynek sądu. W tej sytuacji, niepoinformowanie oskarżonego na następnej, ani żadnej kolejnej rozprawie, o przebiegu dokonanej pod jego nieobecność czynności dowodowej stanowiło niewątpliwie obrazę art. 375§ 2 k.p.k., pamiętać bowiem należy, iż nakaz poinformowania oskarżonego o przebiegu rozprawy pod jego nieobecność jest aktualny nawet wówczas, gdy oskarżony oświadczy, że nie jest tym zainteresowany, zaś nie dokonanie tej czynności w sposób rażąco obraża art. 375§ 2 k.p.k i niewątpliwie ma wpływ na treść orzeczenia, zwłaszcza jeśli, jak w sprawie niniejszej zeznania świadka są podstawą czynienia ustaleń faktycznych, ale również stwarza domniemanie, że w ten sposób oskarżony został pozbawiony możliwości obrony. Jednocześnie, odnosząc się do zarzutu obrazy przepisów postępowania, która to obraza stanowić miała bezwzględną przesłankę odwoławczą, przypomnieć należy, że zgodnie z oświadczeniem obrońcy oskarżonego złożonym do protokołu rozprawy, powodem oddalenia się oskarżonego spod sali rozpraw był ból brzucha. Powyższe w żaden sposób nie zostało w późniejszym czasie udokumentowane (brak jakichkolwiek zaświadczeń lekarskich) czy też wyjaśnione przez samego oskarżonego, zaś spowodowało kontynuowanie rozprawy

w trybie art.376§ 1 k.p.k. pod nieobecność oskarżonego, przy czym, co należy podkreślić, nie prowadzono już w trakcie tej rozprawy żadnych czynności dowodowych. W takim wypadku prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonego nie stanowi uchybienia wskazanego w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., chyba że fakt późniejszego ujawnienia okoliczności uniemożliwiających uczestniczenie w rozprawie był wynikiem przeszkód żywiołowych lub innych wyjątkowych przyczyn, a z taką sytuacją w sprawie niniejszej, wobec powyżej poczynionych ustaleń, nie mamy do czynienia. Zawarty w art. 439§ 1 pkt 11 k.p.k. zwrot "sprawę rozpoznano podczas nieobecności oskarżonego" odnosi się do czynności procesowych poprzedzających wyrokowanie, nie obejmując zakresem swojego działania czynności właściwych wyłącznie dla rozstrzygnięcia sprawy. Powtórzyć przeto wypada, iż to nie kontynuacja rozprawy, w trakcie której ograniczono się do czynności czysto organizacyjnych, ale nie poinformowanie oskarżonego o przebiegu przesłuchania świadka, stanowiło obrazę przepisów postępowania, a także rzecz jasna stworzyło domniemanie, że w ten sposób oskarżony został pozbawiony możliwości obrony. Powyższe stanęło u podstaw uchylenia orzeczenia w zaskarżonej części wobec oskarżonego S. K. (1). Nie sposób jednak przejść do porządku nad kwestią, która ujawniła się w trakcie rozprawy apelacyjnej, poprzez informację złożoną przez oskarżonego i jego obrońcę, a mianowicie kserokopię postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 2.09.2014r. w sprawie sygn. III Ko 579/14 w postępowaniu wykonawczym, gdzie Sąd ten z uwagi na opinię sądowno-psychiatryczną z dnia 27.08.2014r. stwierdzającą, że oskarżony S. K. (1) cierpi na chorobę psychiczną, a mianowicie psychozę maniako- depresyjną odroczył wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec tego oskarżonego w sprawie Sądu Rejonowego. Niewątpliwie, wobec powyższego, kwestia poczytalności oskarżonego w dacie czynów zarzucanych także w sprawie niniejszej, sygnalizowana jedynie w apelacji adwokata K. P., będzie wymagała weryfikacji za pomocą powołania opinii biegłych w trybie art. 202§ 1 k.p.k. Wobec powyższych okoliczności procesowych wyrok w zaskarżonej części wobec S. K. (1) ostać się nie mógł i został uchylony, zaś sprawa w tym zakresie przekazana została do ponownego rozpoznania.

Przechodząc do pozostałych apelacji, na uwzględnienie zasługiwał zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego A. P. (1), tj. obraza art. 5§ 2 k.p.k. co do rozstrzygnięcia w pkt. 35 wyroku, gdzie sąd uznał tego oskarżonego za winnego dokonania czynu z art. 233§ 1 k.k. i na mocy art. 333§ 5 pkt 1 k.k. odstąpił od wymierzenia kary. W ocenie Sądu Apelacyjnego, rację ma skarżąca podnosząc brak logiki w wywodach zawartych na stronie 92-93 pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia. Przypomnieć bowiem należy, iż oskarżony ten niewinny został od dokonania czynu zarzucanego mu w pkt. 34 wyroku, polegającego na sfalszowaniu dowodów wpłaty składek na ubezpieczenie społeczne, a to z powodu bezspornych ustaleń Sądu, iż dowody te, poza jakąkolwiek wiedzą oskarżonego sfalszował S. K. (1) (vide strona 92 pisemnych motywów orzeczenia). Powyższe świadczyć musi, wbrew wywodom Sądu czynionym w dalszej części pisemnych motywów, o braku świadomości oskarżonego także i w tej kwestii, iż składki te w rzeczywistości nie zostały w ogóle opłacone. Argumentem przeciwnym nie może tu być treść protokołu przesłuchania oskarżonego przez inspektora ZUS w dniu 20 stycznia 2005 roku i zawarte tam stwierdzenia oskarżonego „składki zapłaciłem czego dowodem są dowody wpłaty” i okazanie tych dowodów, a zaraz potem stwierdzenie „składki za listopad zostały zapłacone”. Pamiętać bowiem należy, iż celem przeprowadzenia czynności przesłuchania było uzyskanie informacji czy składki ZUS zostały opłacone przez spółkę, nie zaś kto konkretnie dokonał tych opłat. Dlatego argumentację Sądu uznać należy za chybioną i zgodzić się trzeba z treścią apelacji, iż wątpliwości wynikłych na tle zapisów umieszczonych w treści przedmiotowego protokołu wyjaśnić się nie da. W tym sensie zarzut obraza art. 5§ 2 k.p.k. uznać należy za zasadny. Na uwagę zasługuje jednak także i to, co wydaje się sugerować w uzasadnieniu złożonej apelacji skarżąca, że treści zawarte w fałszywych zeznaniach muszą być obiektywnie niezgodne z prawdą, jak również subiektywnie nieprawdziwe. Jest to więc przestępstwo, które można popełnić jedynie umyślnie - w formie zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego, tzn. że sprawca musi chcieć zeznać nieprawdę lub zataić prawdę albo przewidywać taką możliwość i z tym się godzić. Nieświadome mówienie nieprawdy, chociażby sprawca mógł błędu uniknąć, jak też działanie lekkomyślne nie wypełniają podmiotowych znamion przestępstwa (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1999 r., II KKN 129/97, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 9, poz. 1). Wobec powyższych wywodów uznać należy, iż niezależnie od wyartykułowanej wprost (co do obraza art. 5§ 2 k.p.k.) argumentacji apelującej, z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej, co skutkowało zmianą orzeczenia w tym zakresie i niewinnieniem oskarżonego od zarzutu dokonania czynu z art. 233§ 1 k.k. Zasadny okazał się także zarzut sformułowany w pkt. 2 apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1), a dotyczący obraza prawa materialnego tj. art. 272 k.k. (pkt 30 wyroku). Przestępstwo to polegać miało na posłużeniu się przez oskarżonego sfalszowaną fakturą poprzez przedłożenie jej

w wydziale komunikacji Urzędu Miasta Stołecznego W. w celu wyłudzenia poświadczenia nieprawdy w wydanym dowodzie rejestracyjnym na samochód marki R. (...). W tym miejscu przypomnieć należy, iż brak jest dowodów, co wynika z wywodów Sądu meriti, że oskarżony miał jakąkolwiek świadomość, iż faktura dokumentująca nabycie pojazdu przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. została sfałszowana. U podstaw uniewinnienia oskarżonego stoi jednak brak znamion przestępstwa, albowiem nie ulega wątpliwości, iż ustawodawca nadał specyficzny charakter znamieniu czasownikowemu „wprowadzenia w błąd” w przypadku przestępstwa opisanego w art. 272k.k. Ugruntowany pogląd orzecznictwa i doktryny sprowadza się do uznania, że "podstępne wprowadzenie w błąd jest szczególną formą "wprowadzenia w błąd" i wymaga podjęcia podstępnych zabiegów w celu wyłudzenia od osoby uprawnionej określonej treści dokumentu, na przykład "przebiegłych, pozorujących jego zgodność z rzeczywistością i utrudniających wykrycie prawdy". Podstępne wprowadzenie w błąd w rozumieniu art. 272k.k. oznacza szczególną, a nie (jak np. art. 286 § 1k.k.) zwykłą formę "wprowadzenia w błąd". Dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 272 nie wystarcza samo złożenie nieprawdziwego oświadczenia, ale konieczne jest podjęcie jeszcze pewnych działań, np. przebiegłych, pozorujących jego zgodność z rzeczywistością i utrudniających wykrycie nieprawdy. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, iż w działaniu oskarżonego brak jest wyżej wskazanych zabiegów, które pozwoliłyby na przypisanie mu dokonania czynu z art. 272 k.k., co czyni zasadną argumentację podniesioną przez obrońcę oskarżonego i spowodować musiało zmianę orzeczenia w zaskarżonej części i uniewinnienie D. S. (1) od czynu przypisanego mu w pkt. 30 wyroku. Za zasadne uznać także należy zarzut sformułowany w pkt. 1 apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1), a dotyczący oceny zamiaru tego oskarżonego w kontekście art. 286§ 1 k.k., choć, w ocenie Sądu odwoławczego obraza przywołanych przepisów proceduralnych, tj. art. 4, 5§ 2 i 92 k.p.k. nie miała miejsca. Pamiętać należy, iż określone w art. 286 k.k. przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działania musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 r., IV KK 192/03, Prok. i Pr. 2004, nr 9, poz. 5). Tymczasem z karty 110-113 pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia wynika, że oskarżony miał świadomość, że faktycznie nie jest właścicielem pojazdu oferowanego Towarzystwu (...), ale brak jest analizy materiału dowodowego pod kątem świadomości oskarżonego, że umowa doprowadzi Towarzystwo (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a mianowicie, że raty leasingowe nigdy nie będą uiszczane. Argumenty apelacji dotyczące więc oceny dowodów pod kątem znamion strony podmiotowej należy więc uznać za zasadne i z tego powodu wyrok w zaskarżonej części podlegał uchyleniu, a sprawa przekazaniu do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy. Niezasadny okazał się zarzut sformułowany przez obrońcę oskarżonego A. P. (1) w pkt. II apelacji, a dotyczący obrazy prawa materialnego, tj art. 297§ 1 k.k. w zb. z art. 271§ 3 k.k. Zarzut ten sprowadza się do wadliwego, zdaniem skarżącej, zastosowania ww. przepisów do ustalonego stanu faktycznego. Pamiętać należy, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie i doktrynie poglądem, dla bytu przestępstwa z art. 297§1 k.k. nie jest konieczne wywołanie skutku w postaci uzyskania dotacji, czy kredytu na określony cel gospodarczy. Społeczna szkodliwość opisanych w art. 297 par. 1 k.k. zachowań wyraża się bowiem w samym zagrożeniu stwarzanym przez sprawcę dla dóbr chronionych prawem, zaś z popełnieniem tego przestępstwa mamy do czynienia już wówczas, gdy sprawca przedłoży nierzetelne dokumenty, choćby owe przedłożenia nie doprowadziły do uzyskania dotacji czy kredytu. Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej przypomnieć należy, że niewątpliwie oskarżony podpisał dokumenty w postaci protokołów odbioru robót budowlanych (częściowych i końcowych), choć w rzeczywistości czynność odbioru nigdy nie miała miejsca, a następnie protokoły te przedłożył w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) z celu uzyskania dotacji unijnej do budowy domu weselnego w S., który był własnością Centrum (...) Sp. z o.o., zaś oskarżony był wówczas prezesem owej spółki i reprezentował ją za zewnątrz. Otóż, odnosząc się do argumentacji zawartej w apelacji obrońcy oskarżonego,

stwierdzić należy, iż wbrew jej twierdzeniom, nie ulega wątpliwości, iż dokumenty w postaci protokołów odbioru robót budowlanych miały istotne znaczenie dla uzyskania dotacji unijnej. Wynika to wprost z treści Umowy nr (...) o dofinansowanie Projektu (...) w ramach (...) -Rozwój Lokalny, działania 3.4 – mikro przedsiębiorstwa, która to umowa zawarta została w dniu 17 listopada 2005r pomiędzy samorządem Województwa (...) a Centrum (...) Sp. z o.o. reprezentowanym przez A. P. (1). Z uregulowań zawartych w § 5 pkt. 4 tego dokumentu wynika wprost, iż wypłata środków nastąpi wyłącznie po złożeniu przez beneficjenta dokumentów, w tym właśnie potwierdzonych za zgodność z oryginałem dokumentów potwierdzających wykonanie prac (vide pkt 4.b umowy, strona (...), TOM LIII akt postępowania). Powyższe przeczy tezie stawianej w apelacji, że dokumenty te nie miały znaczenia dla procesu przyznania funduszy unijnych. Co zaś się tyczy kwestii stanu wykonanych robót, to przypomnieć należy, iż stan ten dokumentowały faktury wystawiane przez firmę PPHU (...) ze S., która faktycznie żadnych robót budowlanych w S. nigdy nie wykonywała. Jak wynika z oświadczeń złożonych przez D. S. (1), D. W. i M. M., osobą która orientowała się w zakresie prowadzonych robót i sprawującą nad nimi nadzór był S. K. (1), nie zaś oskarżony A. P. (1). Firma (...) przedstawiała fałszywe faktury, zaś prace budowlane wykonywały inne osoby. Prace te zlecał faktycznie S. K. (1) (vide strona 95 pisemnych motywów orzeczenia) i on miał wiedzę na temat tego kto, kiedy i w jakim zakresie je wykonuje. Okoliczność tę przyznał także sam oskarżony w treści składanych wyjaśnień, oświadczając, iż techniczną stroną budowy zajmował się S. K. (1). Powyższe dobitnie świadczy o nierzetelności przedstawionych dokumentów i czyni zarzuty apelacji w zakresie tego czynu niezasadnymi.

Niezasadny okazał się także zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego M. P., który wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w części co do pkt. 40, a więc skazania tego oskarżonego za czyn z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art. 294§ 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. O ile skarżący nie kwestionuje istnienia samego procederu oszustwa i roli oskarżonego, to główny nacisk argumentacji kładzie na kwestię daty podjęcia zamiaru dokonania przestępstwa przez oskarżonego. Wywodzi mianowicie, że skoro umowa na dostawę tuczników pomiędzy M. P., a firmą (...) zawarta została w dniu 16 grudnia 2005 roku, zaś ustalenia co do sposobu dokonania oszustwa oskarżony czynił na przełomie 2006 i 2007 roku, to nie można skutecznie dowodzić, iż zamiar dokonania przestępstwa miał już w dacie podpisania umowy, co w konsekwencji winno skutkować uniewinnieniem oskarżonego. Tymczasem Sąd Okręgowy słusznie ustalił, iż oskarżony dokonał przestępstwa w okresie od 10 maja 2007r do 2 X 2007r, co uzasadnione jest materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w tym także treścią aneksu do umowy z dnia 18 stycznia 2007 roku, na mocy którego to aneksu oskarżonemu dostarczono kolejną partię tuczników. Nie ulega wątpliwości, iż z tej części umowy oskarżony się nie wywiązał, podejmując, wspólnie z innymi ustalonymi osobami działania opisane w zarzucie. Podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa (art. 286 § 1 k.k.) od niewywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest wykazanie, że w chwili zawierania zobowiązania (umowy) sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. dążył do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, mając świadomość, że gdyby druga strona umowy знаła rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub nie zawarłaby umowy na tych warunkach, na jakich została zawarta (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2003 r., II KK 9/03). Przypomnieć należy, iż z wyjaśnień D. W. wynika bezsprzecznie, iż ustalenia co do sprzedaży tuczników dostarczonych przez (...) bez rozliczania się z nią poczynił oskarżony P. na przełomie 2006 i 2007 roku, a więc przed podpisaniem owego aneksu na kolejną dostawę, co świadczy o tym, że podpisując aneks miał niewątpliwie bezpośredni zamiar niewywiązania się z umowy i oszukania kontrahenta. Oskarżony uczestniczył w oszustwie od chwili jego zaplanowania poprzez dokonanie, uzyskał także w jego wyniku korzyść materialną. Pamiętać należy, iż mechanizm oszustwa, motywy i rolę oskarżonego P. ustalono w oparciu o wyjaśnienia D. S. (1), D. W., zaś ustalonym faktom oskarżony nie zaprzeczył. Sąd Apelacyjny w całości podziela argumentację Sądu Okręgowego zawartą na stronach 124-131 pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia.

Niezasadne okazały się także zarzuty sformułowane w apelacji obrońcy oskarżonej D. T.. Z uwagi na typowo polemiczny charakter apelacji, w sferze argumentów popartej jedynie zacytowanymi przez autorkę fragmentami wyjaśnień oskarżonej, która nie przyznała się do zarzucanych jej czynów należy zaakcentować, iż Sąd odwoławczy w całości aprobuje rozważania Sądu meriti dotyczące oceny prawnej i faktycznej czynów przypisanych tej oskarżonej zawarte na stronach 82-87, 121-124 pisemnych motywów orzeczenia. Wyjaśnieniom oskarżonej przeczą nie tylko po części wyjaśnienia S. K. (1), ale także K. G. (2), M. W. (1), a także treść opinii z zakresu badania pisma, która

to opinia wskazuje przecież, iż umowę o dzieło na wykonanie materiałów reklamowych podpisał S. K. (1). Nie ulega także wątpliwości, iż spółka (...) nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej (vide wyjaśnienia K. G. (2)). Powyższe ustalenia przeczą wyjaśnieniom oskarżonej, zaś ocena dowodów dokonana przez Sąd Okręgowy uwzględnia całokształt okoliczności faktycznych i wbrew twierdzeniom apelacji nie obraża art. 7 k.p.k. Co zaś się tyczy czynów przypisanych tej oskarżonej w pkt. 47 wyroku, to podkreślić należy, iż materiał dowodowy wskazany w treści pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia w sposób nie budzący wątpliwości wykazał, iż oskarżona wiedziała, że nie zawarła umów kupna sprzedaży samochodów (vide wnioski opinii dotyczących sfalszowania podpisów na fakturach, a także częściowo wyjaśnienia samej oskarżonej) oraz że nie nabyła pojazdów w oparciu o wymienione faktury. Słusznie uznał Sąd Okręgowy, iż tłumaczenie oskarżonej, że w rzeczywistości faktycznie nabyła przedmiotowe pojazdy dla syna celem prowadzenia w nieokreślonej przyszłości i w nieokreślonym miejscu działalności gospodarczej, nie są logiczne i przez to nie są wiarygodne, a przeczą im choćby wyjaśnienia S. K. (1) i przytoczone w pisemnych motywach orzeczenia fakty (ciąża oskarżonej). Pamiętać należy, iż Sąd ma obowiązek czynić ustalenia i oceniać dowody na podstawie całokształtu materiału dowodowego, nadto ocena ta musi uwzględniać warunki sformułowane w art. 7 k.p.k. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy z zadania tego się wywiązał i samo tylko przeciwstawienie pozostałym dowodom wyjaśnień oskarżonej, nie może stanowić skutecznego argumentu na poparcie stawianych rozstrzygnięciu w skarżonym zakresie zarzutów. Odnosząc się do stawianego przez skarżącą zarzutu obraży art. 424 kpk, podnieść należy, iż obraza ta nie może mieć wpływu na treść orzeczenia, jak tego wymaga art. 438 pkt. 2 kpk skoro pisemne motywy sporządza się już po wydaniu skarżącego orzeczenia. To zaś implikuje logiczne przyjęcie, że uzasadnienie wyroku dotknięte istotnymi wadami tylko wówczas prowadzić może do zmiany bądź uchylecia wyroku, jeżeli wady te są tego rodzaju, że uniemożliwiają poddanie zapadłego rozstrzygnięcia merytorycznej kontroli instancyjnej. Co więcej muszą być to wady tego rodzaju, że Sąd Odwoławczy nie może się ustosunkować do zarzutów środka odwoławczego odnoszących się do ustaleń faktycznych, bądź ocen, jakich dokonał (bądź nie dokonał) Sąd meriti. Innymi słowy zarzut obraży art. 424 k.p.k. może być skutecznie podnoszony, gdy na zawartość pisemnego uzasadnienia orzeczenia nie składają się wskazane w tym przepisie niezbędne elementy motywów, a to uniemożliwia ustalenie przez Sąd Odwoławczy, jakie okoliczności i dlaczego legły u podstaw ustaleń i dlaczego zapadło takie, a nie inne rozstrzygnięcie. W kontekście rozpoznawanej apelacji i ten zarzut uznać należy za bezzasadny. Z powodów podanych w niniejszym uzasadnieniu za bezzasadny uznać należy także zarzut obraży art. 5 § 2 kpk. Stwierdzić należy, iż zarzut ten jest chybiony, a wynika z niezrozumienia przez skarżącą istoty wskazanego naruszenia. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko prezentowane w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, iż nakaz rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść oskarżonego, znajduje jedynie zastosowanie dla rozstrzygnięcia wątpliwości Sądu, a nie wątpliwości wyrażanych przez stronę (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2009r, sygn. akt IVKK 368/08). Sytuacja procesowa równoznaczna z „nie dającymi się usunąć wątpliwościami” jest kategorią obiektywną, a więc ani zasady logicznego rozumowania, ani zasady doświadczenia życiowego lub nauki nie pozwalają usunąć określonego faktu. Nie ma to zatem nic wspólnego z subiektywnymi odczuciami strony procesowej, które same w sobie nie powodują stanu „nie dających się usunąć wątpliwości” i tym samym nie kreują zarzutu naruszenia prawa procesowego (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2004r., II KK 369/03, LEX nr. 109464). Sformułowany przez obrońcę oskarżonej zarzut obraży art. 5 § 2 kpk oparty jest o twierdzenie, iż owe „niedające się usunąć wątpliwości” zaistniały w wyniku błędów w ocenie dowodów popełnionych przez Sąd orzekający. W tym miejscu przypomnieć należy, że zasada in dubio pro reo nie ogranicza utrzymanej w granicach racjonalności swobody oceny dowodów. Jeśli zatem z materiału dowodowego wynikają różne wersje zdarzenia, ta prezentowana przez oskarżoną i ta ustalona na podstawie całości materiału dowodowego, a więc opinii biegłych zeznań świadków i wyjaśnień współoskarżonych, to nie jest to jeszcze równoznaczne z zaistnieniem niedających się usunąć wątpliwości w rozumieniu tego przepisu. W takim przypadku Sąd jest zobowiązany do dokonania ustaleń właśnie na podstawie swobodnej oceny dowodów. Dopiero, gdy po wykorzystaniu wszelkich możliwości wątpliwości te nie zostają usunięte, należy je tłumaczyć w sposób korzystny dla oskarżonego. Jeśli jednak Sąd dokona stanowczych ustaleń, to w ogóle nie może zachodzić obraza art. 5 § 2 k.p.k., gdyż według tych ustaleń brak jest wątpliwości (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 października 2012 r., sygn. akt.II AKa 282/12). Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej stwierdzić należy raz jeszcze, iż wbrew twierdzeniom apelującej Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, prawidłowo nie tylko zgromadził dowody ale i je ocenił.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego chybione są także, za wyjątkiem apelacji obrońcy oskarżonego M. W. (1), zarzuty dotyczące rażącej niewspółmierności wymierzonych kar (apelacja obrońcy oskarżonego M. P., D. T.). Taki zarzut zasadny jest tylko wówczas, kiedy kara choć orzeczona w granicach ustawowego wymiaru, nie uwzględnia wszystkich okoliczności popełnionego przestępstwa i osobowości sprawcy. Rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt. 4kpk, zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. (vide wyrok Sądu Najwyższego, III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51). Nie chodzi więc o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - "rażąco" niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować (vide wyrok Sądu Najwyższego, II KRN 189/94, OSN Prok. i Pr. 1995, nr 5, poz. 18).Uwzględniając powyższe nie można zaakceptować stanowiska skarżących, że orzeczone kary noszą cechy rażącej surowości. Z tej części pisemnych motywów orzeczenia które dotyczą kwestii wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych (strona 171-174) wynika , że Sąd Okręgowy przy wymiarze kar miał na uwadze wszystkie istotne okoliczności łagodzące i obciążające, a także w sposób prawidłowy zastosował określone w art. 53 kk dyrektywy dotyczące sądowego wymiaru kary. Na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, Sąd meriti słusznie wskazał, iż stopień winy oskarżonych należało uznać za wysoki , a także społeczna szkodliwość przypisanych im czynów jest znaczna. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego P. wymierzając temu oskarżonemu karę, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę zarówno wysokość wyrządzonej szkody jak i korzyści jakie uzyskał oskarżony z działalności przestępczej. Należycie także uzasadniono wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonej T. (strona 173 pisemnych motywów orzeczenia), i wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji wzięto pod uwagę zarówno stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów , jak i współudział innej osoby , co nie może jednak rzecz jasna skutkować ani ekskulpacją oskarżonej , ani też znacznym obniżeniem kar jednostkowych czy też kary łącznej, bowiem nie umniejsza to w żaden sposób roli oskarżonej w dokonanych wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przestępstw. Rola oskarżonej i jej osobista sytuacja była przedmiotem indywidualnej oceny Sądu, co wobec pisemnych motywów orzeczenia nie budzi wątpliwości. Pisemne motywy orzeczenia nie wskazują, że u podstaw wymiaru kary stoi treść wyjaśnień oskarżonej, zaś kara orzeczona za czyn z pkt. 48 wyroku orzeczona została w dolnych ustawowych granicach. Niezależnie od podniesionych zarzutów dotyczących niewspółmiernie surowych kar stwierdzić należy, iż z racji zakresu zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego przez pozostałych obrońców oskarżonych, Sąd odwoławczy z urzędu zobligowany był treścią art. 447§ 1kpk do skontrolowania wyroku w całości, a więc także pod kątem przesłanek z art. 438 pkt 4 kpk. Dokonując kontroli instancyjnej Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, iż w pełni należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w wyroku i na stronach 169-174 gdzie przedstawione zostały okoliczności mające wpływ na wymiar kar jednostkowych i łącznych. W ocenie Sądu odwoławczego orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności i grzywny są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonych, uwzględniają dyrektywy określone w art. 53 kk i nie noszą cech rażącej surowości. Zasadnie orzeczony został także na podstawie art. 46 kk środek karny w postaci nałożenia na oskarżonych obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody. Zasadny natomiast okazał się zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego M. W. (1), a dotyczący rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej. Co prawda Sąd Okręgowy uzasadnił wymiar tej kary przytaczając okoliczności zarówno łagodzące jak i obciążające (vide strona 174-175 pisemnych motywów orzeczenia) , to jednak w ocenie Sądu odwoławczego nie przydał właściwej wagi tym pierwszym. Nie ulega bowiem wątpliwości , iż to właśnie wyjaśnienia tego oskarżonego stały u podstaw czynienia ustaleń faktycznych co do przestępczej działalności także pozostałych oskarżonych w sprawie niniejszej, nie rzadko będąc jedynym dowodem popełnianych przestępstw. Powyższe w konfrontacji z okolicznościami dotyczącymi wymiaru kary, zdaje się mieć istotne znaczenie nie tylko dla jej wymiaru, ale i dla zastosowania środków probacyjnych w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. O ile zarzut kar niewspółmiernie wysokich , zarówno w wymiarze jednostkowym jak i łącznym, przy zastosowaniu zasady asperacji nie może być uznany za zasadny, to w zakresie zastosowania środka probacyjnego znalazł uzasadnienie. Orzekając o warunkowym zawieszeniu kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny określił także pięcioletni, a więc maksymalny, okres próby, co czyni zadość wymogom prewencji ogólnej jak i indywidualnej oraz

jest adekwatne do stopnia zawinienia tego oskarżonego. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien uwzględnić, iż zdecydowana większość dowodów poprzednio przeprowadzonych nie miała wpływu na uchylenie wyroku w zaskarżonej części co do oskarżonych S. K. (1) i D. S. (1), zatem przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie mógł postąpić w sposób przewidziany w art. 442 k.p.k. dokonując rzecz jasna własnej ich oceny, której dokona nie naruszając normy art. 7 k.p.k., w stosunku zaś do oskarżonego S. K. (1) koniecznym będzie także, wobec powodów ujawnionych już po wyroku Sądu I instancji, rozważenie kwestii jego poczytalności w świetle stawianych zarzutów.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art.626 kpk i 634 kpk.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.